

PASILLI

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI

1.2002

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	Kari Pihlaviita	s. 3
Päätöskirjoituksen palsta	Hannu Sojakka	s. 4
Työpaikan toimintakyky	Eija Heikkilä	s. 5
Ne tekivät sen	Lasse Nevalainen	s. 6
Työtapaturmista	Pasi Poussu	s. 6
Säästäminen on sairasta	Toivo Saksala	s. 7
Kenen edut	Hannu Penttinen	s. 7
Viisautta Voutilan malliin	Jouni Kaiponen	s. 8
Yhteisössä on voimaa	Pasi Poussu	s. 8
Palkkajärjestelmän uudistus ja henkilökohtainen arviointi	Juha Öhman	s. 9
Minustakin voi tulla työrajoitteinen	Teuvo Pykönen	s.10
...Vastauksia Timolle	Kari Pihlaviita	s.13
Työstä ja vähän muustakin	Mikko Poutanen	s.14
Puistonpenkki	Kai Backman	s.15
Ajatuksia EU:sta	Teuvo Pykönen	s.16
Euran kuningatar ja kultainen Sampo	Oiva Varjos	s.18

PASILLI

No 1.2002

17.vuosikerta

Päätoimittaja: Kari Pihlaviita, puh 040 543 6438
kpihlavi@pp.htv.fi

Toimitussihteeri: Juhani Kaskimies, puh 040 768 0977
juhani.kaskimies@pp.inet.fi

pasilli.fi : Raine Ahonen 050 585 1986
hifi@pp.nic.fi

POSTILIITON PASILAN OSASTON LEHTI
PL 25, 00231 HELSINKI

Palautteen ja seuraavaan lehteen tarkoitettua aineistoa voi lähettää yllä olevaan osoitteeseen, jättää luottamushenkilöille edelleen toimitettavaksi, luottamusmiesthuoneeseen Pasilassa ja Voutilassa tai lähettää toimitussihteerille.

Nimimerkillä julkaistavaksi tarkoitettuun aineistoon on liitettävä normaalin käytännön mukaisesti lähettäjän nimi, joka jää toimituksen tietoon.

AINEISTO SEURAAVAAN LEHTEEN VIIMEISTÄÄN 4.5.2002.

EDITA 2002

MISTÄ ME TULEMME? MITÄ ME OLEMME? MINNE ME MENEMME?

Päätoimittajan ehdottomasti tärkein tehtävä on rakentaa lehdelle tietty, omaperäinen sisällöllinen linja. Sen hän voi tehdä toimituksellisin keinoin ja/tai julkaisemalla lehteen tarkoitettuista kirjoituksista ne, jotka ovat valitun linjan mukaiset. Pasillin päätoimittajan tehtävä on helppo. Tai vaikea.

Lehden voimavarat ovat niin pienet, että toimituksen oma panos lehden sisällön tekemiseen on hyvin rajallinen. Aika menee lehden ilmestymisen varmistamiseen. Haastattelujen yms. toimituksellisen materiaalin tuottamiseen ei aikaa oikein riitä. Pääkirjoitus kuitenkin täytyy lehdessä aina olla. Kuten huomaat.

Pasilliin kirjoittaminen on aina ollut ja on edelleen pienen joukon varassa. Iso osa jutuista on keskeisten luottamushenkilöiden jokaisessa lehden numerossa toistuvia katsauksia oman alansa asioihin. Lehteen tarjotut kirjoitukset on julkaistu lähes poikkeuksetta. Kirjoittajat ovat muotoilleet lehden linjan - tai linjattomuuden.

Viime vuoden viimeisessä numerossa teimme poikkeuksen. Hyllytin lehteen tarkoitetun kirjoituksen. Se oli vaalimainos, jossa eräs ehdokas arvosteli rajuihin sanoin toista ehdokasta. Kirjoituksessa oli myös asiaa, mutta se oli alistettu vaalipropagandan välineeksi. Tämän kirjoituksen hylkääminen oli linjanveto. Pasilli ei julkaise vaalimainoksia. Se oli nykyisten toimittajien ennakkoehto, kun he suostuivat tähän tehtävään. Eikä niitä ole aikaisemmin lehteen tarjottukaan.

Kirjoituksen hylkääminen aiheutti keskustelua. Ainakin kirjoittajan ja päätoimittajan välillä. Ehkä laajemminkin. Pasillin tekijöitä syytettiin pyrkimyksestä rajoittaa avointa keskustelua ammattiosaston toiminnasta. Tämä ei pidä paikkaansa. Vaikka lehdessä ei todellakaan käydä täl-

laista keskustelua, syynä ei ole sensuuri, vaan kirjoitusten ja kannanottojen puute. Pasilli julkaisee ehdottomasti ja mielellään niin myönteisen kuin kielteisenkin palautteen, koski se sitten ammattiosaston toimintaa, tai lehteä itseään.

Kritiikin on oltava kuitenkin aina asiallista. Jäsentenväliseen sanalliseen nahisteluun lehdestä ei löydy palstatilaa. Pasillin tarkoituksena on jäsenistön yhteisen hyvän edistäminen, eikä kenenkään yksilöllisten, itsekäiden etujen ajaminen. On hyvä muistaa, että Pasillia luetaan ahkerasti myös Pasilan osaston edunvalvontalueen ulkopuolella: työnantajan keskuudessa, ammattiosastoissa ympäri maata ja nyt myös ulkomailla. Aktiivinen, avoin ja asiallinen Pasilli on myös kuva meistä itsestämme. Jokaisesta meistä.

Ehkäpä Pasilli kuitenkin osaltaan on syyllinen keskustelun puutteeseen. Ehkä osaston jäsenet eivät tiedäkään, mihin olla tyytyväinen tai mistä pahoittaa mieltänsä. Ammattiosaston lehtenä Pasillin pitäisi tiedottaa ammattiosaston ja sen toimikunnan tekemisistä ja osaston edunvalvonta-alueella käynnissä olevista työnantajan hankkeista. Sitä se ei ole riittävästi tehnyt, sen myönnän. Toisaalta, Pasilli ei pysty olemaan uutislehti. Sellaiseksi se ilmestyy liian harvoin, jotta se voisi tuottaa jäsenistölle ajantasaista tietoa kaikesta mahdollisesta. Mutta, ettei voi tiedottaa kaikesta, ei oikeuta olemaan tiedottamatta mistään. Pasillin pitää kehittyä, jäsenten ja toimittajien myötävaikutuksella ja yhteistyöllä, keskustelelevammaksi, maailmaa ja omaa toimintaympäristöämme kriittisesti, mutta oikeudenmukaisesti tarkkailtavaksi jäsenlehdeksi.

Kari Pihlaviita

HANNU
SOJAKKA,
pääluotta-
musmies

PÄÄLUOTTA- MUSMIEHEN PALSTA

Maailmantilanteen rauhoittua viime syyskuun terrori-iskujen ja Afganistanin pommitusten jälkeen olemme toivottavasti menossa kohti parempia aikoja, rauhaa rakentaen. Iskut vaikuttivat myös täällä koti Suomessa elämäämme ja Postinkin toimintaan. Varmuuden vuoksi pysäytettiin mm. useita lajittelukeskuksiämme. Tilanne on onneksi normalisoitunut ja työmme jatkuu näiden ikävien häiriöiden jälkeen.

Muuten täällä kotimaassa on vastustettu ja puolustettu. Ydinvoimaloiden lisäämistä. Helsingin keskustassa sijaitsevia makasiineja ja uutta suunniteltua musiikkitaloa. Vuosaa- ren satamahanketta. Malmin lentokentän siirtoa ja sinne rakennettavia uusia asuntoja. Tulevaisuus näyttää minne näissä asioissa päädytään. Kettutarhausasia on viime aikojen vastustus- ja puolustuskeskusteluissa kuitenkin jäänyt jo hieman takalalle. Mutta kansalaistoiminnan aktivoituminen tällaisten yksittäistenkin tapausten myötä on mielestäni ihan myönteistä, sallittua ja demokratiaan kuuluvaa toimintaa, kunhan osapuolet muistavat toimiensa laillisuuspuolen.

Yritysjohtajat ovat vuorotellen ja melkein päivittäin, itkeneet yritystensä ja omien palkkojensa verotuskoh-

telua maassamme. Ovatpa jopa uhanneet vaihtaa maahan, jossa on alhaisempi verotustaso arvon herroille optioineen. En tiedä tarkoittivatko han he itsensä, yrityksensä, konsernihoitajien, pääkonttoreiden, vai tuotantonsa ja työntekijöiden siirtämistä joihinkin ns. halpatyövoimamaihin. Niistähän saattaisi löytyä johtajia paremmin hyödyttäviä verotusmallejakin. -No, kyllähän täällä uhota aina saa, mutta ei ne kumminkaan minnekään täältä siirtyä taida. Maailmallehan nuo hukkuisivat. Tuhansien isompien yritysjohtajien isoon harmaaseen massaan, jossa ei nyt ihan samalla lailla henkseleitä paukutella. Tulisi koti-ikävä hyvin pian, eikä verotukseen Suomessa enää niin hattu- ttaisi. Enpä ole muuten kuullut työntekijöiden pahemmin valittaneen verotuksen tasoa, vaan maksavan mukisematta jok' ikisen verotetun euron

ja sentin, jolla hyvinvointipalveluja, -yhteiskuntaa ja työttömyysturvaa ylläpidetään maassamme.

Postin viimevuoden tulosta ei vielä tätä kirjoittaessani ole julkistettu, mutta näyttää siltä, että ollaan pahasti jäämässä niistä odotuksista joita viime vuoden budjetissa tavoiteltiin. Postin johdon säästökuuri osui tällä kertaa, vuoden vaihtuessa, suunnittelu- ja tukitoimintoihin. Näissä tehtävissä toimivien vähennystavoitteeksi koko maassa työnantaja asetti työlukuksi 250. Luku aleni ja keväällä se oli 187 ja näiden henkilöiden työpanos poistui yksiköiden tukitoiminnoista. Vähennykset eivät kohdistuneet tuotannon esimiehiin tai työntekijöihin. Pasilan tukitoiminnoista vähennettiin seitsemän + yksi henkilöä, Ulkista kaksi, Voutilasta yksi. Inhouse-palveluissa vähennyksiä ei ollut.

Pasilasta vuoden vaihteessa poistettu pankkiautomaatti on kuumentanut tunteitamme. Sen palauttamista vaativiin kerättyihin nimelistoihin pani nimensä yli 600 täällä töissä käyvää henkilöä. Listat olen toimit- tanut Postikeskuksen päällikölle toimenpiteitä ja neuvottelupyynn- töä varten. Automaatti on saatava takaisin käsittelyrakennukseen, missä työskentelee yötä-päivää suurin työntekijämäärä alueellamme. Sitä puoltaa myös tehtaamme syrjäinen sijainti ja pitkät matkat muille raha- auto- maateille.

Eija Heikkilä
työsuojeluvaltuutettu

TYÖPAIKAN TOIMINTA- KYKY

Hei, nyt on kaunis ilma, mitäpä jos lähtisin lenkille... hmm... joo hyvä ajatus. Huomenna voisin mennä punttisalille ja sitten vois seuraavana päivänä ottaa rennosti. Viikonloppuna mennään kavereitten kanssa syömään ja elokuviin. Ai niin, ei viiniä, eikä mitään rasvaista ruokaa, kun olen laihduttamassa ja terveydenhoitajakin taisi puhua jotain korkeasta kolesterolista. No ei muuta kuin rehuja popsimaan ja kuntoilua lisää, niin hyvin menee. Huomenna olisi työpäivä, mutta miksiöhän ei oikein huvita mennä? Minähän olen kuntoillut ja syönyt rehuja, että kyllä pitäisi töissä jaksaa.

Mutta riittääkö tämä yksistään jaksamaan työpaikalla?

No ei riitä, koska siihen kuuluu paljon muutakin. Kuten hyvät työskentelyolosuhteet ja riittävä työnopastus sekä oikeudenmukainen johtaminen. Pelkästään sillä, että juoksemme itsemme läkähdyksiin ei työpaikan olosuhteita saa paremmaksi. Työntekijä voi ylläpitää työkykyä mielekkäällä liikunnalla ja syömällä terveellisesti ilman, että siitä stressaantuu. Toiset tykkäävät liikkua luonnon helmassa kuunnellen linnunlaulua ja toiset rentoutuvat kuunnellen hyvää musiikkia. Virkistysrahalla tehdyt illalliset tai matseissa käynnit, kerhojen järjestämät risteilyt sekä teatteriretket tuovat vaihtelua ja yhdistävät työntekijöitä. Medivireen kautta työntekijät ovat päässeet Aslak- ja Avo-tyk-kuntoutuksiin. Työnantaja on vihjaillut, että jos eri kuntoutusmuodot kuten Aslakit ja Avo-tykit eivät tuota ”tulosta”, niin niitä ei kannata rahoittaa. Säästöjä haetaan, mutta kuntoutukset ovat väärä

kohde. Olen ollut parissa Avo-tykkiläisten työyhteisötilaisuudessa ja työntekijöiden mielestä kuntoutuksista on ollut heille apua. Siellä on tullut työntekijöiltä hyviä parannusehdotuksia, kuten ehdotuksia työvälineitten ergonomiaan, työpaikan viihtyvyyteen ja esimiestoimintaan. Jostain syystä nämä ehdotukset eivät ole toteutuneet työpaikoilla. Jos työpaikoilla ei kuunnella kuntoutuksista tulevien tai yleensäkin työntekijöitten ehdotuksia ja toteuteta niitä, niin eihän näistä Aslak- ja Avo-Tyk-kuntoutuksista ole pitkäsi aikaa hyötyä, eikä työmotivaatio kasva. Työkykyä ylläpitävää ja edistävää toimintaa pitää tehdä myös työpaikoilla, eikä ainoastaan sysätä vastuuta kuntoutuslaitoksille tai työntekijöille.

Ja miten työtä ja työoloja tulisi kehittää?

Yhdessä työntekijöitten, työsuojeluväen ja esimiesten kanssa työpaikan siisteyttä parantamalla ja järjestystä suunnittelemalla saadaan nyt ahtaisiin työtiloihin lisää työskentelytilaa. Työterveyshuollon sekä työsuojeluhenkilöstön asiantuntemusta kannattaa käyttää, kun uusia tiloja rakennetaan tai laitteita hankitaan. Erilaisilla työjärjestelyillä, kuten esim. työkierrolla saadaan työtä rikastettua, kevennettyä ja tehtyä mielekkäämmäksi tekijälleen. Myös ikääntyvien ja vajaakuntoisten työntekijöiden erityistarpeet tulisi paremmin ottaa huomioon työpaikoilla. Tarkoituksenmukaiset, kunnossa olevat työvälineet ja työohjeet ovat perusedellytys toimivalle työpaikalle. Postikeskuksessa ovat työpaikkakouluttajat sekä työnopastajat saaneetkin

koulutusta. He päivittävät työohjeita ja tekevät työpaikoille turvaohjeita. Onko pölyisyys lisääntynyt vaiko siivous vähentynyt, tästä tullaan työpaikoilla tekemään kartoitus. Vetoisuutta on saatu joissakin paikoissa rakenteellisilla toimenpiteillä parannettua. Ilmastointia on POK:ssa yritetty parantaa kautta aikojen, mutta edelleen joillakin alueilla on kuuma ja huono ilma.

Entäpä työyhteisön vaikutukset?

Jatkuvat organisaatiomuutokset ja esimiesten vaihdokset ovat luoneet epävarmuutta työpaikoille. Jos työntekijät, työsuojeluväki ja luottamushenkilöt sekä tarvittaessa työterveyshuolto otettaisiin mukaan muutoksien suunnitteluun, niin toimivan työyhteisön rakentaminen voisi olla helpompaa. Esimiehille pitäisi antaa riittävästi ihmistuntemus- ja työsuojelukoulutusta, että he osaisivat antaa rakentavaa palautetta sekä ottaa työntekijät yksilöinä ja omine erityispiirteineen huomioon. Myös esimiesten valintaan tulisi kiinnittää enemmän huomiota ja karsia sopimattomat henkilöt ajoissa pois. Ryhmäpalaverieja ei pidetä vielä kukaan kaikille ryhmille. Palaverit ovat tärkeitä tiedonkulun ja vuorovaikutuksen luomisen kannalta. Niillä voi myös ehkäistä ryhmän erimielisyyksiä ja työpaikkakiusaamia.

Kun työntekijän fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen terveys on kunnossa, niin hän voi hyvin. Kun työntekijöitten hyvinvointiin satsataan, niin se näkyy pitemmällä aikavälillä työpaikan ilmapiirin, tuloksen ja laadun parantumisena. Nämä ovat niitä asioita joihin panostamalla työnantajan kaipaamia säästöjä syntyy. Ehkäpä myös työnantaja sen joskus ymmärtää.

Tätä kirjoittaessani työsuojeluasiamiesten valinnat työpaikoilla ovat käynnissä. Työsuojeluasiamiehet toimivat alueensa henkilöstön edustajina työpisteissä työsuojelua koskevissa asioissa ja heille voi kertoa työpaikan kehittämisehdotuksia.

Kiitoksia niille, jotka äänestivät minut työsuojeluvaltuutetuksi. Kiitos myös Poutasen Mikolle edellisistä kausista. Yritän tehdä parhaani inhimillisemmän työpaikan puolesta. ■

NE TEKIVÄT SEN

Suomen poliittisen eliitin toinen välitavoite on saavutettu. Itsenäisen valtion yksi tärkeimpiä tunnusmerkkejä, oma raha, on menetetty. Sen seuraukset tavalliselle ihmiselle ovat paljon helpommin havaittavissa, kuin oli itsenäisyyden romuttamisen ensimmäisen vaiheen, Euroopan Unioniin liittymisen välittömät vaikutukset. Nyt alkaa näyttää siltä, että itsenäisyys on mennyt peruuttamattomasti, ainakin minun elinajakseni.

Itsenäisyyden romuttamisen takana ovat niin suuret voimat, sisäiset ja ulkoiset, ettei yksi Pikku-Lasse mahda mitään. Kaikki hallituspuolueet, kepu ja ay-liike ovat samassa yhteisessä rintamassa. Suomalaisen omanarvontunto, siltä näyttää ja sitä pelkään, on murrettu. Nykyään kilpaillaan siitä, kuka parhaiten tölvii suomalaisuuden perinteitä, "impiväärälaisuutta". Ja kuka innokkaimmin nuolee ja nielee kaiken mahdollisen "Euroopasta" tulevan paskan.

Näistä itsenäisyyden romuvoimista voisin sanoa, että vihreät ja vasemmistoliitto ovat lähinnä helvetin huonoja vitsejä. Kokoomus, demarit ja kepu ovat vaarallisia. Kuolemanvaarallisia.

Jopa minullekin on jo selvinnyt, että Suomella ei enää ole mahdoli-

suuksia. Se on menoa nyt. Säällittävä lammasmaa, nimeltään Suomen kansa, istuu kulmakapakassa rysistitelemässä ja haukkumassa rätkkipäitä ja mutakuonoja. Samaan aikaan, kun antaa itsenäisyytensä vieralle valloittajalle, kuolaa euron perään ja onnittelee toinen toistaan hyvästä päätöksestä. "Ei kuule tarvis enää valuuttaa vaihtaa, kun ulkomaille matkustaa!"

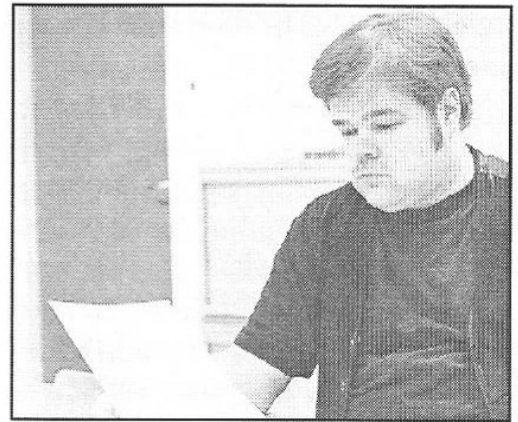
Se on menoa nyt!

Lasse Nevalainen

P.S. Bombin Timolle: Totta on, että Neuvostoliitto oli imperialistinen ja nykyinen Venäjä on imperialistinen, kuten Kiinakin. Kaikki suurvallat ovat imperialistisia. Pienet valtiotkin olisivat, jos rahkeet riittäisivät, jos niillä olisi riittävästi voimaa. On myös totta, ettei bolsevikkien Venäjä ollut imperialistinen alkuvaiheessaan. Mutta kun puhumme imperialismista, on syytä visusti muistaa, että päävastuun siitä kantavat lännen suurvallat ja erityisesti ja ylivoimaisesti Yhdysvallat. Tämä tämän päivän suurin roistovaltio. Voi tietysti olla niin, että sen paikan huomenna perii Euroopan Unioni.

Pasi Poussu
työsuojeluasiamies,
Raskas tuotanto,
koneympäristö

TYÖTAPA- TURMISTA

Nolla tapaturmaa työpaikalla. Siinäpä tavoitetta ja haastetta kerrakseen. Mahdotonta, saattaisi joku sanoa. Mutta onko nolla tapaturmaa mahdotonta saavuttaa? Mielestäni ei. Tarvitsemme vain yhden asian: ajattelutavan muutoksen. Jo ennalta mahdottomana pidetty, pysyy mahdottomana. Nolla tapaturmaa ajattelumallin pitää olla tällainen:

- 1) yksikään tapaturma ei ole hyväksyttävä,
- 2) kaikista vaaratilanteista otetaan opiksi,
- 3) vaaratilanteisiin reagoidaan heti, niitä seurataan tiiviisti, ja
- 4) nolla tapaturmaa on **kaikkien** asia.

Näillä eväillä päästään pitkälle työturvallisuudessa ja sen kehittämässä, takaan sen. Meillä jokaisella on oikeus palata työstä kotiin hengissä ja terveenä. Nolla tapaturmaa on ennaltaehkäisevä malli ja sen takia erittäin tärkeä malli, sillä vuositasolla työtaturmissa kuolee vieläkin kymmeniä suomalaisia ja yli 100 000 loukkaantuu. Uskon, että tuloksia on saatavilla piankin, jos vain toimeen tartutetaan määrätietoisesti. Jollakin tasolla on aistittavissa, että talo on nostanut kätensä pystyyn, mitä tulee ennaltaehkäisevään työsuojeluun. Se on suuri vahinko, sillä totuus on: **-TYÖTURVALLISUUS SYNTYY YHDESSÄ TEKEMÄLLÄ!**

Toivo
Saksala,
luottamusmies.
Kirjeposti

SÄÄSTÄMINEN ON SAIRASTA?

Meille, ainakin vanhemmille meistä, opetettiin lapsena, että säästäminen on hieno asia. Ainakin minulle opettivat niin opettajat, kuin äiti Saksalakin, että säästäminen on hyve ja tuhlaaminen ja törsääminen pahe. Tosin nykyajan kamasaksat opettavat juuri päin vastoin ja kertovat, että jokaisen on oltava kunnon kuluttaja ja kuluttaminen on hyve ja säästäminen pahe. Paitsi jos sattuu tulemaan lama tai sellainen, jolloin taas voidaan syyllistää tavalliset ihmiset kuluttamisesta ja lainojen otosta ja silleen. Tosin säästämisen ja kuluttamisen problematiikka ratkeaa Postin palkoilla ja Helsingin hintatasolla hyvin luontevasti. Mitään tällaisia ongelmia ei ole, kun on aina pa.

Kuitenkin, eräässä nuoruuteni herkässä ja herkkäuskoisessa vaiheessa melkein uskoin, että säästäväisyys on hyve, kunnes muutama vuosi Postissa opetti, että säästäminen voi olla hyve tai pahe tai niiden lisäksi se voi olla este järkevälle toiminnalle ja joskus se on jopa vaarallista.

Nyt puhun, tai oikeammin kirjoitan, työnantajan säästämisestä ja siitä kuinka järjenvastaista se voi olla

Noin neljännesvuosittain pääkonttorista tulee uudet säästötavoitteet. Säästöjen perusteiksi kelpaavat milloin mitkäkin asiat. On ylitetty budjetti. On alitettu voittotavoitteet. Mikä tahansa kelpaa syyksi, kun säästöjä vaaditaan. Kellään ei välähdä, että lisättäisiin tuloja, joilla kustannukset hoidetaan.

Ja kun isot pojat käskevät, niin pienemmät pojat paikallistasolla säästävät. Ja se, se vasta onkin komeeta. Olemmehan jo tottuneet, että säästöjen kohteiksi jäävät jo olemassa olevien kiinteistöjen, koneiden ja laitteiden korjaaminen ja huolto. Koneethan käyvät vielä. Huomiseen asti. Ehkä. Hyvällä onnella. Ja katto ei vuoda. Kun tänään ei sada. Samoin tietenkin uusien työvälineiden ja tilojen hommaaminen jää säästöjen alle. Poikkeuksena ovat tietenkin hankkeet, jotka maksavat riittävän suuren kasan rahaa. Tai ovat muuten vain riittävän idioottimaisia.

Nerokkainta on tietysti säästää henkilöstön kustannuksella. Esimerkiksi vaikka määräaikaisista on puhuttu lähes loputtomasti ja vaikka Pasilan osaston luottarit ovat vaikeuttaneet perusteettomien määrärikaisten sopimusten tekoa, niin uutta yritystä tuntuu löytyvän. Lain ja sopimuksien kirjainta noudattaen on palkattu ihmisiä tekemään pitkiä poissaoloja niin, että yhtä kokoaikaista tuuraa yksi tai useampi osari, jotka toki ovat aivan eri töissä kuin poissaoleva henkilö. Näin on syntynyt tilanteita, joissa työpisteen henkilöstöstä yli kolmannes on määräaikaisia sijaisia. Mitähän sitten tehdään, jos sijaisuuden perustana ovat ihmiset palaavat töihin? Tai jäävät kokonaan työelämästä pois? Sijaisilla pyöritetyt työkohteet voi ilmeisesti lakkauttaa.

Hyvää säästöä saadaan myös niistä ihmisistä jotka jostain syystä eivät voi tehdä kaikkia tarjolla olevia työvuoroja tai -tehtäviä. Säästövaatimusten tullessa, heidät väen väkisin kohdennetaan sinne minne he eivät missään tapauksessa sovellu. Mitenkä näin syntyy säästöä? Jokainen miettiköön vastausta mielessään. Muute, tässä ei tietenkään kirjoiteta materiaalia, jota viranomaiset voisivat myöhemmin käyttää todisteena työnantajaa vastaan.

Jos jotain Postissa kannattaa säästää, niin itseään. Ja pyrkiä terveenä eläkkeelle.

Hannu Penttinen,
luottamusmies, Ulk.

KENEN EDUT?

"Edunvalvonta"...

Mitä moinen sana pitää sisällään? Nykyään voidaan sanoa, että se on työehtosopimusten neuvottelemista ja sopimista, sekä niiden ja lain noudattamisen valvontaa. Työnantaja ymmärtää asian luonnollisesti omalla tavallaan, siis pyrkii itselleen edullisiin sopimusten heikentämisiin ja lakien noudattamisessa mennään yli juuri siitä, missä aita on matalin, ellei ali millään päästä. Liittomme onkin ollut puolustuskannalla viimeiset vuodet.

Kumma juttu, kun lehdistä saa lukea miten hyvät oltavat yrityksillä Suomessa on. Palkat eivät ainakaan rasita tuloksen tekoa, jos tilastoihin muista maista on uskomista. Tietysti valtion pohjaton säkki imee kaiken tuloksen mitä Postikin voi tuottaa, mutta ajatteleekohan meidänkin johto pelkästään valtion parasta vai omaansa. Optio (kenties tulevaisuudessa) ja muut tulospalkkiot voivat olla heidän ensisijainen kannustin. Meiltä työntekijöiltä kyllä vaaditaan solidaarisuutta, palkkamalltia ja vaikka mitä, ettei talous romahda ja työttömyys huonone. Näihin ei kai sitten ollenkaan vaikuta ne kaksi asiaa, mitkä eivät varmasti ole viimeisinä vuosina huonontuneet. Yritysten voitot ja johtajien palkat.

Ehkäpä pieni itsekkyyks seuraavissa TES-neuvotteluissa on jo paikallaan - ainakin jos työntekijöitä on uskomisen.

Mikäli Suomi siihen kaatuu, niin meidän syyksi sitä on vaikea laittaa.

Jouni Kaiponen,
luottamusmies,
työsuojeluvaltuutettu,
Voutila

VIISAUTTA VOUTILAN MALLIIN (vol.4)

Näin alkuvuodesta on taas hyvä kirjoittaa ja muistuttaa tulevasta EA-, eli esimies-alaiskeskustelu-kierroksesta. Pitkään talossa olleiden EA:t käydään aina keväisin, huhtikuun tienoilla. Viime vuosi näytti, ettei kaikilla esimiehillä ole hallussaan niitä kriteereitä, joilla arvioiteja tehdään. Hyvin yleistä oli kuulemani mukaan, että jotkut heistä sortuivat arvioimaan työntekijöitten yleisiä ominaisuuksia ja persoonallisuutta. Tällainen arviointi ei kuulu EA keskusteluun ja on näin ollen täysin asiatonta. Voutilan esimiehillä tuo paljon puhuttu ihmishuuhdejohdaminen ei ole niitä parhaita puolia, joskin selvää kehitystä parempaan suuntaan olen havainnut.

Muistutan kuitenkin työntekijöitä, että EA keskustelussa on erinomaisen tärkeää molemminpuolisen palautteen anto. Molemminpuolisen palautteen pitää olla asiallista ja tosiasioihin perustuvaa. Kaikenlaiset solvaavat tai loukkaavat asiat eivät kuulu nykyaikaisen työpaikan, eivätkä Postinkaan, henkilöstöpolitiikkaan. Ennen varsinaista keskustelua, on työntekijän saatava ns. valmistautumislomakkeet, jotta hän pystyy omalta osaltaan valmistaumaan. Jos esimies "unohtaa" tai ei jostain syystä jaa kyseisiä lomakkeita, niin se kertoo omalla tavallaan esimiehen valmiuksista ja kyvyistä EA keskustelujen pitämiseksi.

Jos syntyy erimielisyyttä HEKO osasta tai muusta, esim. tekstiin liittyvistä asioista, voi työntekijä vaatia keskustelun uusintaa. Faktoja ovat: 1. -Jos työntekijä haluaa uusinnan, niin se käydään. 2. -Jos hän haluaa luottamusmiehen mukaan tilaisuuteen, niin hän saa. Luonnollisesti suotavaa on, että keskustelut uusitaan niin pian kuin mahdollista, ihmisillä kun tuppaa olemaan hyvä, mutta lyhyt muisti.

Olen huomannut, että EA järjestelmästä ei tunnu pitävän kukaan. Työntekijät eivät halua olla arvioitavana, eivätkä esimiehet halua tehdä arvioita työntekijästä. Nykyinen järjestelmä on altis riidoille ja usein työntekijät ovatkin kertoneet minulle asioista, jotka ovat heitä loukanneet keskusteluissa.

EA on aivan oma taidelajinsa ja vaatii sen suorittajalta huomattavia diplomaattisia kykyjä ja hyvää ihmistunte-musta. Mutta näillä nykyisillä pelisäännöillä joudumme pelaamaan, pidimme niistä tai emme.

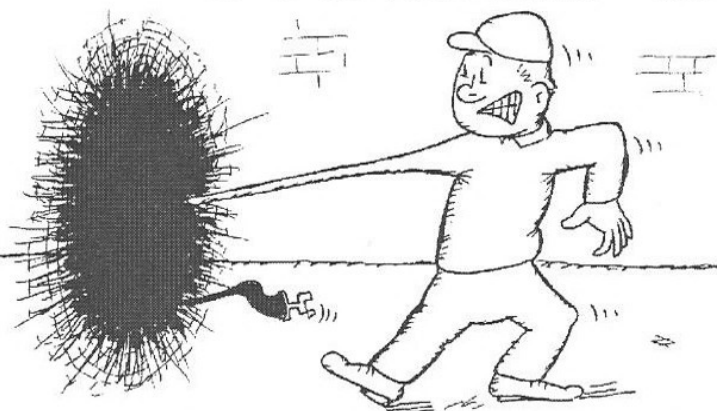
Pasi Poussu,
työsuojeluasiamies,
Raskas tuotanto, koneympäristö

YHTEISÖSSÄ ON VOIMAA

Yhteisössä on voimaa, kuten me kaikki tiedämme. Yhteisönä saamme aikaan enemmän kuin yksin. Ratkaisemattomat ja epäselvät riidat työpaikalla heikentävät ratkaisevasti työkykyä ja voivat pitkittyessään olla vakava uhka koko työpaikan toiminnalle. Työyhteisön ongelmien syyt voivat olla johdon näkymättömissä ja niiden selvittämiseksi tarvittaisiin henkilöstön tilan tarkkaa ja perusteellista arviointia. Joskus ongelmien syyt ovat hyvin tarkkaan johdon tiedossa, mutta halukkuutta asioiden selvittämiseksi ei vain löydy tai sitten kyvyt eivät yksinkertaisesti moiseen riitä. Niin tai näin, seurauksilla on aina syynsä. Henkilöstön mieltä askarruttavat sellaiset asiat kuin: epäselvät tavoitteet, työn jakaminen, työstä saatu palaute (ja sen puute), tiedonkulku yms. Asiat jotka ovat olennaisia osia työssäoloamme ajatellen. Pahoinvointi työssä heijastuu monin tavoin. Lisääntyneet sairaslomat ovat varma merkki siitä, että jokin työpaikalla mättää. Toinen malliesimerkki on ns. "moppaaminen" eli toisen työntekijän mollaaminen ja painostaminen työtoverien taholta. Eipä silti, kyllä esimiehetkin osaavat "mopata" silmätikuikeeseen valitsemia.

Työnantajan kuuluu mielestäni kaikin keinon pitää yllä tervettä työyhteisöä, johon kuuluu selvästi ilmoitetut tavoitteet, avoin keskustelu ja tiedottaminen. Lista on luettava myös työkykyä ylläpitävä toiminta yksiköissä, toimivan työnkierron muodossa. Eipä uutta taivaan alla, edellä mainittu on monille varmaankin tuttua asiaa. Peräänkin sitä, että työntekijät alkaisivat vaatia edellämainittuja asioita. Opetelkaamme vaatimaan! Tiedämme kaikki liiankin hyvin, että kankea organisaatiomme keskittyy kyllä kaikkeen muuhun kuin työyhteisön hyvinvointiin. Olkaamme siis aktiivisia meitä koskevissa asioissa. Sillä: Yhteisössä on voimaa!

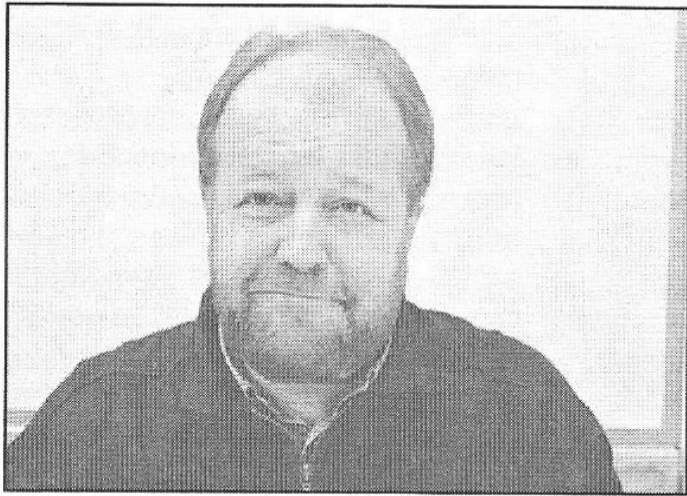
SUHTEELLISUUSTEORIAA POSTIMIEHILLE OSA II

KUN RULLAKON MASSA YLITTÄÄ 250 KG,
SE LUHISTUU MUSTAKSI AUKOKSI.

HIPA

Juha Öhman,
varapääluottamusmies

PALKKAUSJÄRJESTELMÄN UUDISTUS JA HENKILÖKOH- TAINEN ARVIOINTI (23.01.2002)

Kuluvan voimassaolevan (01.02.2001 - 31.01.2003) Postialan tehtäviä koskevan työehtosopimuksen allekirjoituspöytäkirjan 3§ 2. momentin mukaisesti liittoerä olisi käytetty 8§:n mukaisesti palkkausjärjestelmäuudistukseen 01.03.2002 alkaen mikäli asiasta olisi päästy yhteisesti sopimukseen.

Palkkausjärjestelmän uudistuksesta ei kuitenkaan päästy määrääjässä sopimukseen, joten palkkausjärjestelmä säilyy ainakin tämän sopimuskauden loppuun ennallaan. Tästä seuraa, että ainakin vielä tänä keväänä tullaan jälleen käymään perinteiset esimies-alaiskeskustelut työntekijäin henkilökohtaisine arvioineineen.

Henkilökohtainen arviointi

Työnantajaliitto Allianssi TLA ry:n ja Postiliiton tekemän Postialan tehtäviä koskevan työehtosopimuksen käsitelyn palkkaliitteen mukaiset palkkauksen henkilökohtaiset työsuoritusten arvoinnit suoritetaan nyt seitsemän kerran.

Arviointihan suoritetaan pääsääntöisesti kerran vuodessa jokaiselle työntekijälle riippumatta siitä onko hän kokoaikainen, osa-aikainen, vakinainen, vai määräaikainen.

Mikäli työntekijä siirtyy toisiin tehtäviin on arviointi tehtävä kolmen (3) kuukauden palvelun jälkeen.

Mikäli kyseessä on uusi työntekijä on henkilökohtaisen palkanosan arviointi tehtävä neljän (4) kuukauden kuluessa työsuhteen alkamisesta.

Määräaikaisena palkatun työntekijän työsuoritus arvioidaan henkilön oltua tehtävissään vähintään 4 kuukautta joko yhdenjaksoisesti tai useammassa erässä viimeksi kuluneiden 12 kuukauden aikana.

Arvioinnin tekee työntekijän lähin oma esimies, joka antaa arviointinsa tuloksen työntekijälle esimies-alaiskeskustelun yhteydessä suullisesti ja kirjallisesti perusteltuna.

Työntekijän arvioinnin perusteella määräytyy hänen henkilökohtainen palkanosansa, joka voi vaihdella 0-12 prosenttiin asianomaisen palkkaryhmän taulukkopalkasta.

Mikäli työntekijän henkilökohtaisen palkanosan prosentti suoritettuna arvioinnin yhteydessä nousee, vaikuttaa se hänen palkkaansa korottavasti heti.

Mikäli työntekijä saa arvioinnissa alemman prosentin kuin se, jonka mukaan hänen henkilökohtainen palkanosansa on maksettu, voi hänen palkkansa alentua mikäli hän vielä seuraavallakin arviointikerralla saa maksettua alemman arvioprocentin.

Arvioinnin suorittaminen

Työsuorituksen arviointi tehdään viiden eri päätekijän eli mittarin mukaan (suluissa tekijän painoarvo -%) pisteasteikolla 1-5: ammatinhallinta (40%), työtulos (25%), yhteistyökyky ja palveluhenkisyys (20%), täsmällisyys (5%), uudistusmyönteisyys (10%).

Työntekijän työsuoritusta arvioidaan nykyisessä tehtävässä (=toimenkuvan mukainen tehtävä).

Työntekijän oma esimies arvioi, miten työntekijä selviytyy työstään.

Arvioinnissa ei siis arvioida työntekijän yleisiä henkilökohtaisia ominaisuuksia!

Arviointi koskee aikaa, joka on kulunut edellisestä arviosta.

Työsuorituksen arvioinnissa on tärkeää palautteenanto työntekijälle (ehdottomasti myös kirjallisena), joka tapahtuu esimies-alaiskeskustelun yhteydessä.

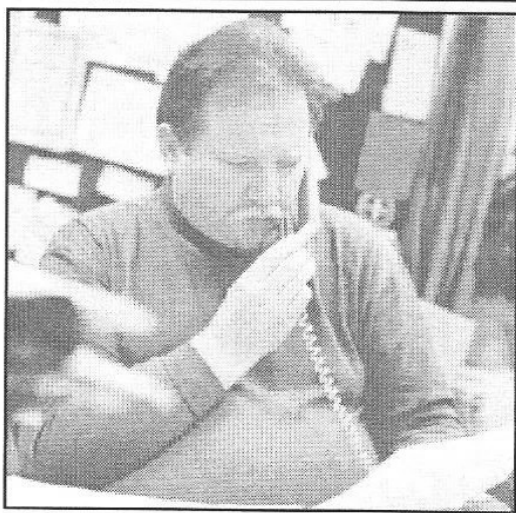
Kirjallinen palaute on työntekijän ainoa dokumentti hänen henkilökohtaisen palkanosansa muodostumisesta, joten se kannattaa myös säilyttää tallessa.

Palautteenannossa esimiehen on jokaisen yksittäisen arvionsa kohdalla perusteltava kantansa: eli mitä puutteita työntekijän työsuorituksessa on ja miten työntekijä voi asian korjata, mikäli esimies ei omasta mielestään ole voinut antaa ko. kohdassa täyttä 5:ttä pistettä.

Epäselvyydet henkilökohtaisissa arvioinneissa

Mikäli työntekijä kokee tulleensa väärin kohdelluksi esimiehen arvioinnissa, eli saa mielestään kohtuuttoman huonot pisteet ja sen myötä liian alhaisen henkilökohtaisen palkanosan prosentin, työntekijä voi ottaa yhteyttä luottamusmieheensä asian saattamiseksi oikeudenmukaiselle tasolle.

Työntekijä voi myös niin halutessaan pyytää omaa luottamusmiestään mukaan esimies-alaiskeskusteluunsa.

Teuvo Pykönen

MINUSTAKIN VOI TULLA TYÖRAJOITTEINEN

Joka puolella toivotetaan, että eletään suhdannetaantumaa. Uhkailevimmat puhuvat uudesta lamasta. Edellinen "lama" oli omaisuuden uusjakoa Suomessa ja petaus Suomen myynnille. Tämä on vain mielipide, joka on yhtä arvokas tai vähän arvokas kuin lamapuheetkin. Jotain kuitenkin on pysyvästi muuttunut ainakin Postissa ja on syytä hiukan katsoa missä ollaan. Näkökulma on yksittäisen työntekijän.

Postin tulos on positiivinen viime vuodelta. Tätä kirjoitettaessa (20.1.) ei tarkkoja lukuja ole vielä saatavilla. Kun laskee investointimuutokset ja arviolta ostettujen firmojen kuten Tietonauhan, Postlinkin, Capellan hinnan sekä osakeomistusten lisäykset Atkoksessa ja LP-logistiikassa yhteen, niin ollaan omistajan vaatimassa tulostavoitteessa, kutakuinkin. Postilla siis menee hyvin, mutta kustannustalkoita ylläpidetään. Viimeisillä hallinnon ja tuen saneerauksilla pidetään pelkotilaa yllä. Samoin taktikkaan kuului pelotella haja-asutuksen jakelun ulkoistamisella myös Postiliitto polvilleen. Tämä kaikki on hallintaa mielikuvilla. Syntyy kuva, että minunkin on uhrauduttava ja yritettävä vielä enemmän, jotta säilyttäisin etuni ja viimekädessä työpaikani. Ennen tällaista tyyliä kutsuttiin hajoita ja hallitse -johtamiseksi.

Organisaatiomuutokset tukevat tulevia päätöksiä. Viimeisin Tuotantopalveluiden organisaatio kuvastaa kehitystä, joka ei ole pysyvä. Postikeskus ja Logistiikkakeskus ovat johtaja Hannu Tuomiselle raportoivia tulosityksiköitä. Ulkomaan postituo- tinto jatkaa ohjauskeskuksen alaisuudessa. Tulosityksikkö on vielä ehkä liian hieno sana, sillä kustannuk-

set tiedetään muttei tuloja. Paineita yksiköille kuitenkin asetetaan ylhäältä käsin. Lypsävän lehmän tappaminen on lähellä, jos kaikki hullutukset toteutettaisiin mitä ylhäältä annetaan. Se merkitsisi tuotannollisia häiriöitä. Resurssit on vedetty niin tiukoille kuin mahdollista. Tässä vaiheessa työntekijän jaksaminen on kovilla. Niin sanotut "terveet" ja "työkykyiset" ovat vaakalaudalla tilanteessa, jossa työrajoitteiset ovat tulilinjalla. Työn määrä työntekijää kohti on yksinkertaisesti ääri rajoilla. Tuottavuuden kasvulle on syntymässä selkeä raja.

Työrajoitteisuus

Työrajoitteisiksi henkilöiksi kutsutaan työntekijöitä, joiden työpanosta ei voida pitää ns. normaalina (mitä se sitten on?). Syyt voivat olla fyysisiä, henkisiä tai sosiaalisia. Enimmäkseen ne ovat fyysisiä. Joku paikka on hajonnut, eikä ole mahdollista tehdä ns. täyttä työpanosta. Tuki- ja liikuntaelimet ovat meidän töissämme kovilla. Rajoitteisuus on todettu lääkärin toimesta ja työtehtäviä on yritetty keventää, usein sijoittelulla uusiin tehtäviin. Henkisellä puolella on omat rajoitteet, joiden syyt voivat olla työperäisiä tai muualta. Työ voi olla jopa terapiaa. Erilaiset päihderiippuvuudet kohdistuvat usein henkiselle puolelle. Sosiaaliset rajoitteet voivat johtua elämäntilanteesta, kuten lapsenhoito- tai opiskeluvaiheista. Tuolloin kyseeseen tulevat usein yksilölliset työvuorojärjestelyt.

Työrajoitteisuuteen liittyy erityisesti moraalinen ongelma: mikä on työnantajan vastuu? Aikanaan kävimme oikeuskansleri Paavo Nikulan luona keskustelemassa Postin vastuusta työntekijöistään suhteessa yhteiskunnan muuhun vastuuseen. Kyse oli

tuolloin jakeluhenkilöstöstä ja kuinka töitä keventämällä voidaan ennaltaehkäistä ennenaikaista eläköitymistä ja vähentää sairaslomia, ns. Tampeereen-mallista, jonka tulokset olivat edullisia työnantajalle, kyseisille yksilöille ja työyhteisökin ymmärsi tilanteen. Tuossa keskustelussa ilmeni, että valtiotyönantajan ei ole moraalisesti oikein siirättää työssä rurnoituneita työntekijöitä muun yhteiskunnan, kuten kuntien, Kelan ja veronmaksajien harteille, vaan sen on huolehdittava aiheutuneista seurauksista. Ennaltaehkäisy on suorastaan velvollisuus. Tuosta palaverista seurasi selvityspyyntö Postille. Miten se aikoo huolehtia työntekijöistään? Vastaus oli tietysti ympäröivä ja selittelevä, mutta vastuita ruvettiin peräämään. Asiaan vaikutti sekin, että postiliittolaiset työsuojelulihmiset olivat vuosia jumputtaneet työnantajan päähän, että järkevä toiminta tuo myös säästöjä, että sairaslomat ja eläköitymiset ovat kalliita työnantajalle. Eläkesäätiö ja tuolloinen Postin johto, kuten sen hallituksen kiinnostuivat markoista. Mitenkähän nyt saisi vastaavat elimet kiinnostumaan säästyneistä euroista? Nykyvauhdissa nykyjohto saattaa

läsyyttää työsuojelun ja ennaltaehkäisyn puolesta, mutta me kentällä katsomme tekoja. Nykysuuntauksen tehokkuus voi pian valua muihin kustannuksiin. Tasapainoa on vaikea luoda, mutta se on mahdollista. Kentän reaktiot eivät ole oman pesän likäämistä, vaan aitoja seurantatietoja ja palautetta todellisuudesta.

Työrajoitteisten kohtelusta

Työrajoitteiset ovat viime aikoina kokeneet painostusta. Työrajoittuneeksi toteamista yritetään vältellä. Kun joku vuosi sitten saatiin normaalityötyöarvioon suhtautumisesta on tilanne jälleen muuttumassa.

Työkyvyn arviointi tehdään työterveyshuollossa (käytännössä Medi-vireessä), jossa yhdessä vaiheessa ovat mukana työntekijä, lääkäri, esimies ja usein työhönsijoittelusta vastaava henkilö. Tavaksi pitäisi taas muodostua, että työsuojeluvaltuutetun on läsnä. Jos työnantaja ei valtuutettua kutsu, niin työntekijän pitäisi oman oikeusturvansa takia se tehdä. Työsuojeluvaltuutetun on tärkeää tietää, jo työyhteisönkin takia, missä mennään. Työkyvyn arviointi

tapahtuu ensisijaisesti työntekijän parhaaksi, eikä siitä saa syntyä pelottelumekanismeja. Arvioinnista seuraa lääkärin toteamana rajoitteita työntekoon tai suosituksia toivottavan työn laadusta. Sen jälkeen työntekijä sijoitetaan sellaiseen työhön, jossa hän pärjää, eikä sairastu lisää.

Tässä vaiheessa sitten tulee usein ongelmia. Fyysisesti työrajoitteisille ei enää ole ns. kevyempiä tehtäviä moniakaan. Sijoittamismahdollisuutta sellaisiin avustaviin tehtäviin, kuten vahtimestareiksi, valvojiksi, läheteiksi tai vastaaviin toimiin ei enää ole. Tällaiset työt on karsittu pois tai supistettu minimiin. Tarjolla on enää vain tuotannollisia tehtäviä. Kuten edellä mainitsin, niin ne ovat tulostehokkuuden valvovan silmän alla. Siirtoja muualle Postin tehtäviin tehdään jonkin verran, mutta nekin ovat hankalia joka paikassa vallitsevan tehokkuuden takia. Jokainen yksikkö haluaa arjalaisia terveitä huipputekijöitä ja -osaajia. Uudelleen koulutus Postissa tai muualle työmarkkinoille sijoittuminen on harvinaista ja nämä vaihtoehdot vaativat työntekijältä itseltään aktiivisuutta ja myös tukea toteutuakseen. Henkisten ongelmien ollessa kyseessä si-

joittuminen on usein hiuskarvan varassa ja vaatii räätälöintiä, joka ilman kaikkien osapuolien tahtoa ei onnistu.

Työrajoitteisuusasiat ovat luottamuksellista tietoa. Esimiesten tiedossa niiden pitää olla, etteivät he toiminnallaan pilaa aikaansaattua tilaa. Sosiaalisen työrajoitteisuuden ollessa kyseessä, he voivat esim. työvuorojärjestelyin ratkoa asiat helposti, helpottaen samalla omaa työtään. Esimiehillä on suuri vastuu ja mahdollisuus pitää työyhteisön ilmapiiriä ehjänä.

Ikävämpi puoli luottamuksellisuudessa on, etteivät muut työntekijät välttämättä tiedä rajoitteisten ongelmista, elleivät he itse juttele asioistaan työkavereille. Luottamus- ja työsuojeluasiamiehet ovat myös, vaitiolovelvollisuuden sitominakin, merkittävässä asemassa hyvän työilmapiirin ylläpitäjinä. Viime aikoina on taas esiintynyt työntekijöiden keskinäistä mobbausta työrajoitteisia kohtaan. Kun jokainen työntekijä on suorituksensa ääri rajoilla, niin omasta heikkoudesta johtuen, etsitään vielä heikompi yksilö, johon oma turhautuneisuus puretaan. Jos työtoveri on usein sairaslomilla, uupuu työvuoron loppuvaiheessa tai tekee rauhallisemmin hommia, niin hän voi joutua silmätikuksi. Meillä on eri ikäisiä ja eri kuntoisia ihmisiä. Jokainen ei pysty samaan panokseen. Tällaisten mobbaajien – kiusaajien – pitäisi tajuta, että jokainen vanhenee ja nuoretkin voivat olla sairaita tai kipeytyneitä. ”Laiskureitten”, ”linsareitten” tai ”haahuilijoitten” etsimisen takana on usein oma hätähuuto. Painamalla työkaveria alas tai selän takana juoruamalla ei oma asema yhtään parane. Hullun lailla töitä painamalla voi saada henkilökohtaiseen arviointiin työtulokseksi vitosen, mutta muutama vuoden päästä itsensä samaan kuntoon, kuin nyt mobattava kohde. Usein myös unohtuu, että porukan tukemana itse on selvinnyt jonkin vaikean sijoitus- tai sairausvaiheen ohi. Työyhteisön jäsenten pitää hyväksyä, että erilaisuutta on ollut ja tulee aina olemaan. Ja muistaa, että itselkin voi tulla vastaava tilanne eteen, mikä työtoveria nyt vaivaa. Hajoita ja hallitse –johtamistyylin mahdollisuutta ei työntekijäin pidä ruokkia.

Kun sanotaan, että liiton jäsenyys on kalliin kalenterin hintainen, niin työrajoitteisuuden ongelmissa luottamus-, varaluottamus-, pääluottamusmiehen ja työsuojeluasiamiehen, työsuojeluvaltuutetun jne. muodostama verkosto on työntekijöiden turvaverkosto. Tässä jos missä saa yksilöllistä ja luottamuksellista apua, jota välttämättä työnantajan edustajat eivät edes osaa antaa – tai sitten osaavat, mutta kun tahoja on monia niin koordinaatio ei pelaa. Eri asia on, jos työnantaja ei haluakaan auttaa. Apua on kylläkin osattava pyytää luottamushenkilöiltä. Rakenteellisten ratkaisujen pohdinta kuuluu työnantajalle, mutta ilman ay-liikkeen neuvoja, niitä tuskin tulee.

Yksi rakenteellinen ratkaisumalli

Tampereen –malli sopii myös käsittelytehtäviin. Se on mahdollista hyvin helposti ja oikeastaan sitä tavallaan toteutetaankin, kun työntekijä sijoitetaan hänelle sopiviin tehtäviin. Jakelussa malli toimii erilailla, kun siellä on mitoitusjärjestelmä, työ yksilöllisempää ja tehdään valmiiksi vuoron aikana. Käsittelyssä ei ole käytännössä mitoitusjärjestelmää, työ on ryhmätyöluonteista ja aina työ ei tule ”valmiiksi” vaan jatkuu seuraavassa vuorossa.

Käsittelyssä tulostavoitteet painavat päälle. Tosiasiassa työn määrä jakautuu epätasaisesti vuoden aikojen mukaan, kuukausien, viikkojen, työpäivien, erityisesti kuunvaihteiden ja työvuorojenkin osalta. Toki henkilömäärätkin joustavat, joten ns. löysiä ei ole. Tehokkuutta haetaan silti vieläkin lisää. Työnkierrolla työjärjestelyin jotain saattaa vielä irrota ja koneita lisäämällä, mutta rajat ovat edessä. Jossain mennään jo kirkkaasti ylikin, mikä näkyy työrajoitteisten lisääntymisenä.

Työrajoitteisten olemassaolo pitäisi yleisesti tunnustaa tosiasiaksi. Tulostavoitteet asetetaan keskimääräisiksi, niitä seurataan jopa valtakunnallisesti vertailemalla eri keskuksia. Kun kerran kaikki eivät anna samaa työpanosta, niin se pitäisi vain todeta. Työpanosta vähentäväksi tekijäksi pitää tunnustaa työrajoitteisuus. Jos työrajoitteisia on sadasta työntekijästä vaikka kymmenen ja läpäi-

syttäväite on sata, niin ei voida vaatia, että työyhteisön tavoite on 100. Jos kunkin työrajoitteisen työpanos tunnustetaan todelliseksi, vaikka 50%:ksi, niin tavoite koko sadan henkilön yhteisöltä pitäisi olla 95, eikä sata. Tällöin tulosityksiköiden johtajien ei tarvitse selittää ylemmilleen tuottavuuden syitä ainakaan tältä osin. Johtajien ja tuotantopäälliköiden ei tarvitse painostaa esimiehiään hioutamaan ryhmiään tavoitteeseen, johon ei ole mahdollisuutta. Toisille työntekijöille ei synny painetta mobata työrajoitteisia, kun eivät joudu painamaan niska limassa, ikään kuin toisten puolesta, mahdottoman tavoitteen takia. Ja siitä palkaksi putoavat itse ajan mittaan työrajoitteisiksi. Resurssointi lähemmäksi oikeaa työn määrää ei tällöin perustuisi vain nuppilukuun tai tehtyihin tunteihin, vaan yksittäisen työntekijän rajoittunut työpanos tulisi huomioiduksi työpanosta vähentävänä tekijänä. Eli työrajoitteisia sisältävässä työyhteisössä voi olla perustellusti suurempi työntekijämäärä. Ratkaisu on itse asiassa aika yksinkertainen. Yhteistyöpalavereissa tätä on esitetty, mutta malli ei ole mennyt läpi.

Valtakunnallisesti asialla on myös merkitystä. Postityönantajalla on vastuu työntekijöistään. Työrajoitteisten

savustaminen veronmaksajien helmoiin on epäeettistä ja –moraalista. Edellisillä työterveyspäivillä muutama suurfirma kehuivat eettisillä periaatteillaan, joissa mm. työsuojelunäkökohdat ja työelämän kehittämisen jaloja aatteita oli viety käytäntöön. Samalla oli syntynyt tulosta ilman, että työttömyyttä olisi surutta kasvatettu. Postiliittolainen näkemys oli vahvasti työterveyspäivillä esillä, jopa yksi avauspuheenvuoro oli varattu käsittelyn valtakunnalliselle työsuojelun erityisvaltuutetulle, Eero Saarille. Postin työnantajan edustajia ei päivillä näkynyt ja joillain alueilla oli estetty työsuojeluvaltuutettujen osallistuminen tilaisuuteen. Toivottavasti tämä ei ole nykyjohton avoin ilmaus työelämän kehittämiseen. Postilla ei ole varmaankaan varaa olla tulevaisuudessa epäeettisyyden leimaa kantava yritys. Jokainen kaltoin kohdeltu työntekijä syö kalliita brandejä ja missioita voi missata. ■

...Vastauksia Timolle!

Röyhkeä sekaantuminen eläkekeskusteluun, osa 4

Nythän tässä saatiinkin keskustelua aikaan. Kiitos siitä sinulle, Timo. Mutta epäilyistäsi huolimatta, tunnen olevani realisti. Vielä nyt työntekijöillä on mahdollisuus päästä eläkkeelle. Pysyvästi, osa-aikaisesti, varhennetusti, työttömyyden kautta. Hyvässä kunnossa, huonossa kunnossa. Kahdenkymmenen vuoden kuluttua tilanne saattaa olla oleellisesti toinen, monessakin suhteessa, mutta suurin osa ihmisistä tekee nyt eläkeratkaisunsa päätöstä välittömästi seuraavien vuosien vuoksi. Kysymys on elämänlaadusta.

Ehkäpä sinä ja Purokin olette realisteja. Mutta te olette myös visionäärejä. Maalaillette eteemme tulevaisuuden maailman, joka on seurausta tällä hetkellä vallitsevista yhteiskuntapoliittisista olosuhteista. Mutta onko yhteiskunta poliittisesti muuttumaton? Suomen Pankin johtajapeli ainakin osoitti, että yhtenäinen kansalaismielipide nujertaa jopa poliittisen eliitin ja median muodostaman yhteisrintaman. Ja se on paljon se!

Nykyisiä ja tulevia eläkeläisiä on jo vuosia syyllistetty sillä, että nuoret —nykyiset ja tulevat työläiset— joutuvat elättämään heidät. Itsekkäimmät näistä "tulevien eläkkeiden maksajista" ovat jo julkisesti irtisanoutuneet koko projektista. Kiivaimman hyökkäyksen kohteeksi ovat joutuneet ns. suuret ikäluokat. Tämä termi on säilynyt sitkeästi eläkevastaisen rintaman sanastossa, vaikka sosiaali- ja terveysministeriön tutkimus on osoittanut sen tilastoharhaksi.

Ovatko eläkeläiset sitten syyllisiä. Pitääkö tulevien sukupolvien ruokkia heidät, omilla rahoillaan. Hehän ovat jokaisesta kokonaispalkastaan (bruttopalkka + henkilö-

sivukulut) siirtäneet osan myöhemmin itselleen maksettavaksi. Lain mukaan työnantajan tehtävänä on ollut sijoittaa tämä palkanosa eläkesäätiöihin tai eläkerahastoihin kasvamaan korkoa, jotta työntekijöille pystytään maksamaan työeläkettä, siis eläkeajan palkkaa. Myös siitä maksetaan veroa. Ostoeläkkeistäkin maksetaan veroa, silloin kun asianosaiselle maksetaan eläkevakuutukseen perustuvaa eläkettä.

Eläkekeskustelun peruskysymys on raha! Tai paremmin sen puute. Tämä on keskeinen väite myös sinun kirjoituksessasi. Työeläkejärjestelmä on sellainen, että rahaa pitäisi löytyä. Mutta nyt väitetään, että sitä ei löydy. Syyllisiä on turha etsiä työntekijöitten joukosta. Syyllisiä ovat ne, jotka ovat vastanneet työntekijöitten eläkemaksuista kertyvän varallisuuden tuottavasta hoitamisesta. He ovat hoitaneet tätä varallisuutta tuottamattomasti. Työntekijöitten rahoilla on epäonnisesti keinoteltu pörssissä ja niitä on lainailtu edesvastuuttomasti, miinuskorolla, yksityisen elinkeinoelämän tarpeisiin. Kanadassa on samankaltainen työeläkejärjestelmä kuin Suomessaakin. Kanadassa on myös meidän Nokiaamme vastaava it-jätti, Nortel. Sikäläiset eläkesäätiöt olivat lähes yhtenä miehenä, kansallisen itsetunnon nimissä, sijoittaneet eläkerahansa Nortelin osakkeisiin. Kun sitten Nortelin osakkeiden arvo romahti 70%, pelättiin koko eläkejärjestelmän romuttuvan. Toivottavasti niin ei käy. Ei siellä, eikä täällä!

Me elämme yhteiskunnassa, jonka poliittinen tahto on hyvittää hyväosaisia ja kurittaa huono-osaisia. Veronkevennykset, lääkärilakko, eläkevakuutusten verovähennyskelpoisuus ja monet muut toteutetut tai toteutettavaksi suunnitellut hankkeet merkitsevät tulonsiirtoa köyhiltä rikkaille. Jos näin saa jatkua, lähitulevaisuudessa, hyvinvointi on mahdollista vain niille, joilla on varaa sitä ostaa. Uskallan kuitenkin epäillä, ettei maailma siitä miksikään muuttuisi, vaikka kukaan ei enää jäisi ennenaikaiselle eläkkeelle. Eikä muuttuisi siinäkään tapauksessa, että kukaan ei jäisi enää ollenkaan eläkkeelle, vaan raataisi palkkatyössä kuolemaansa asti. Ehkä rikkaat rikastuisivat vaivattomammin ja jäisivät ennenaikaiselle eläkevakuutuseläkkeelle. Siinä kaikki.

Mikko Poutanen,
työsuojeluasiamies, Taso

TYÖSTÄ JA VÄHÄN MUUSTAKIN...

Liki kahdeksan vuoden työsuojeluvaltuutettuna työskentelyn jälkeen on uusi ja hiukan outokin tunne palata tuotantoon. Mutta se on sujunut kuin itsestään, kiitos auttaville työtovereille ja koko mukavalle työyhteisölle. Työsuojeluasioita en kuitenkaan aio jättää tai unohtaa ja apua niitten hoitamiseen annan, missä vain kykenen.

On varmasti hyödyllistä saada taas tuntumaa varsinaiseen tuotantoon työhön, sillä vaikka kuinka asiaa vääntäisi ja selittäisi, niin aina sitä vaan tuppaa vieraantumaan asioista, kun aika menee isolta osin ns. kirjoituspöytähommissa. Nyt on mahdollisuus uudelleen oppimiseen ja aion käyttää sen hyväkseni.

Tänä keväänä ovat toimikunta- ja pääluottamusmiensvaalit samalla viikolla. Niihin voi ja kannattaa jokaisen vaikuttaa. Niiden tuloksilla saadaan taas eväitä pitkäksi aikaa, elämäämme joka päivä vaikuttavien asioiden hoitoon.

Ns. työhistoriani kolmenkymmenen vuoden merkkipaalu tulee sivutuksi tänä vuonna. Noina kuluneina vuosina olen ehtinyt tekemään melkoisen määrän erilaisia postimiestähtiäkin. Ja ajatelkaapa, enää 15 vuotta jäljellä. Upeaa!

Valtakunnanpolitiikassa ihmettelen kahta asiaa. En mitenkään voi su-

lattaa ministeri Kimmo Sasin mölätystä ulkomaisen halpatyövoiman saamiseksi merimiestemme tilalle. EU:n myötä kilpailu ja rajat avautuvat, tosin pääasiassa suurpääoman tarpeiden mukaan. Mutta jos Suomeen tullaan töihin, niin tervetuloa vaan, SUOMALAISILLA TYÖEHDOLLA.

Toinen asia jota en sulata, on SAK:n meneminen täysin rinnoin ydinvoiman puolelle. Ydinvoimalalla on ikänsä ja joskus se joudutaan sulkemaan. Sitten alkaa jätteiden kanssa eläminen, joka kestää satojatuhsia vuosia. Toiminta-ajan riskeistä puhumattakaan. On vain niin, että kun onnettomuuksien riskejä uusilla voimaloilla lisätään, niin todennäköisyys, että jossakin pokahtaa ja pahasti, myös kasvaa. Lisänä so-passa ovat New Yorkin syksyiset opetukset.

Liittovaltuuston jäsenenä odotan mielenkiinnolla Työnantajaliiton ja Postiliiton neuvottelutulosta liittoerän kohdentamisesta osa-aikaisille, kuten syksyn liittovaltuusto päätti. Vaikuttaa, että osa-aikatyö tulee lisääntymään väistämättä, niin jakelussa kuin käsittelyssäkin, vaikka sitä vastustammekin. Ja työntekijöitten etua on valvottava, itse kunkin työaikojen pituuksista huolimatta.

Kuvan paita erikoisvarustein

- ÄLKÄÄ OLKO SAITOJA!
- OSTAKAA AITOJA,
- PASILAN OSASTON PAITOJA
- MALLEJA, LEVEITÄ JA KAITOJA!
- ILMAN RAITOJA
- (ei siis mitään marimekko-krääsää)
- HINTA VAIN SEITSEMÄN JUROA (euro 7),
EI HARMITA EDES TUROA!
- HAE OMASI
- (maksua vastaan)
- RAIDEKAHVIOSTA!

Kaupallinen ilmoitus

Kai Backman

PUISTONPENKKI

Rikulla on punaruskeat hiukset ja hänen kehonsa uhkuu raakaa voimaa, sillä hän harrastaa kehonrakennusta. Hän oli hyvällä tuulella, koska oli perjantai- ja palkkapäivä. Pubissa hän arveli voivansa juoda kolme tuopillista olutta seuraamuksitta. Suunnitelmiin tuli muutos, kun hänen pöytänsä tepsutteli, lanteitaan keinutellen nuori, viehkeä, vaalea nainen, joka esitteli itsensä neiti llovalkeakummuksi. Riku tarjosi naiselle joutavaa. Neiti llovalkeakummun juodessa kalliita juomiaan, Riku näytti hänelle hyvin kehittyneitä lihaksistoaan, jota nainen kosketteli ja ihasteli, välillä haistellen Rikun kainaloa. Riku osti naiselle yhä kalliimpia juomia ja joi kaikki omat juomansa tuplina, sillä Riku oli ujo, varsinkin naisten seurassa. Nainen antoi ymmärtää, että jatkot hänen luonaan olisivat suotavat, jos Riku ostaisi kortsut ja maksaisi taksin. Rikun ollessa vessassa kusella, hän osti samalla kortsuja rähjäisestä ja ruosteisesta kortsuautomaatista. Riku kehui muille miehille olevansa kova panomies ja, että juuri siksi hänen seurassaan istui ihana neiti llovalkeakumpu. Riku herää seuraavana aamuna kalsarit jalassa Kaisaniemestä, puistonpenkiltä. Hänet oli hakattu: ryöstetty putipuhtaaksi, eikä hän muista, kuinka kaikki oikein tapahtuikaan. Rikun mielestä neiti llovalkeakumpu oli loukannut hänen syvästi miehekästä kärsivällisyyttään. Rikusta tuntui aivan siltä, kuin hän kävelisi meren pohjalla, muuttumattomassa tylsyydessä. -Minun mukani kulkee tästä lähtien vain omat ajatukseni, sanoi Riku itselleen ja päätti mielessään, että toista kertaa häntä ei ryöstettäisi. Riku suunnitteli naamioituvansa seuraavaksi yöksi humaliseksi ja tulevansa samaiselle puistonpenkille maakaamaan, rahatukku puoliksi näkyvillä rintataskussa. Sille, joka yrittäisi hänet ryöstää, hän antaisi sellaisen läksytyksen, josta tappo ei olisi kaukana. Seuraavan lauantai-iltana Riku saapui puistonpenkille ja kävi siihen maata rahatukku rintataskuun. Tunnit kuluvat. Mitään ei tapahdu, vain kottarainen laulaa jossakin puiston kätkössä. Sunnuntiaamuna Riku herää ja rahat on viety. Hän oli vahingossa nukahtanut. -Voi p...le kiroaa Riku ja pistää tupakaksi. Kaksinkertainen menetys! Mitä enemmän Riku miettii asiaa, sitä pahemmin häntä v...taa. Lopulta, kun mitään ei ollut tehtävissä, hän tarttui valtavilla voimillaan puistonpenkkiin ja heitti sen Pitkältäsillalta mereen. Sitten hän lähti äidin luokse aamupuurolle, sillä hän piti äitiään maailman parhaana naisena.

VAROITUS

Tällä kertaa saamme nauttia huonon kirjallisuuden mestarin tuottamasta nuoren miehen kehityskertomuksesta ja poikuuden menetyksen tuskista. Tarina kertoo Rikun aikuistumisesta neiti Rakovalkeakummun suosiollisella avustuksella. Tarinassa on monikerroksellisuutta ja se varmasti aiheuttaa lukijoissa pohdintaa. Esimerkiksi oliko Rikulla herätessään aamulla Kaisaniemessä kalsarit oikeassa vai vasemmassa jalassa vai oliko hän niin sanotusti kalsarisillaan tai tarjosiko Riku kohtalokkaalle naiselleen joutavaa vai juotavaa ja jos niin kuinka joutavaa tai mitä juotavaa. Samoin voi pohtia onko kottaraisen laulu tapahtuma vai ei tapahtuma.

Niin tai näin, huomautan kuitenkin, että tarina voi vaarantaa mielenterveyttenne ja mikäli ehditte sen jo lukea, voitte alkaa tarkkailla itsessänne kehittyviä hulluuden merkkejä.

toimitussihteeri

Teuvo Pykönen

AJATUKSIA EU:STA: JO 20 000 MÄÄRÄYSTÄ 11 KIELELLÄ

Europarlamentaarikko, meppi Esko Seppänen on jälleen tehnyt kirjan: Hei, meitä natotetaan! Kirjan kustannukset tulevat EU-rahoista, joten sen saa ilmaiseksi.

Vaikka 192-sivuinen kirja on ilmainen, niin se ei ole sisällötön eikä poliittista hölöpölä. Kirjassa on kolme yleisempää artikkelia ja meppipäiväkirjaa 26.11. - 15.12.2001. Siis aika reaaliaikainen kirja.

Maailman tilasta

Liittovaltio Amerikan Yhdysvallat USA on voittanut maailmanherruuden. Euraasian valloittaminen on nyt tavoite. Öljy- ja kaasuputkien on kierrettävä Venäjä turvallisten maiden kautta. Öljy-yhtiö Unocal halusi jo rakentaa öljyputken Afganistanin läpi ja talebanien johtajia neuvotteli USA:ssa asiasta. Tuolloin ei puhuttu ihmisoikeusrikkomuksista. "Silloin vaiettiin terrorismista, nyt vaietaan demokratiasta, kun öljy puhuu", kirjoittaa Seppänen.

Esimerkiksi Turkmenistanissa on maailman kolmanneksi suurimmat kaasuvarat ja öljyä 30 vuodeksi USA:n tarpeisiin. Kaikkien kehitysmaiden tarpeisiin 200 vuodeksi, huomauttaa Seppänen.

"USA:n etu ei ole sama kuin demokration etu. Kun USA nyt rakentaa "terrorismin" vastaista Euraasian laajuista koaliitiota, yksikään sen edustaja ei puhu demokratiasta. Demokratia-sanan sisältö on tuhoamisen kohteena." "Jos syyskuun 11. päivää ei olisi ollut se olisi pitänyt keksiä", kiteyttää Seppänen.

Afganistanin asioissa on kyse maailmanherruudesta ja energiasta. Kirjassa Seppänen kuvaa oivasti suurta shakkilautaa, jonka nimisen teoksen jo Carterin neuvonantajana toiminut Zbiegniew

Brzezinski on kirjoittanut. Jokainen voi itse päätellä, miten hommat hoituvat kun analysoi Brzezinskin tekstiä: "On pidettävä kiinni Amerikan kaksoisintressistä: lyhyellä aikavälillä sen on säilyttävä ainoana globaalisenä voimana, joka on pitkällä aikavälillä muutettava yhä enemmän institutionalisoiduksi maailmanlaajuisesti yhteistyöksi. Sitä terminologiaa käyttäen, joka muistuttaa karkeammista muinaisten imperiumien ajoista, suurvalloilla on kolme geostrategista pakkoa: estää vasallien yhteenotot ja ylläpitää niiden joukossa turvallisuusriippuvuutta, pitää alamaiset sopeutuvina ja suojeltuina sekä estää barbaareja liittoutumasta keskenään".

Eurooppa liittovaltioksi ja Suomi Natoon?

Kun puolustusministeri Enestam sanoo Suomen Kuvalehdessä (25.1.02), että "On kyse siitä, onko parempi kuulua ytimeen vai jäädä sen ulkopuolelle. Tämä lisää Suomen paineita liittyä", hän tarkoittaa, että EU:n ytimen muodostavat rahaliittoon liittyneet ja Nato-jäsenet. Suomen pitäisi olla mukana.

Eurooppaa hallitaan Naton kautta. Euroopasta tehdään liittovaltio. Eurooppalainen puolustus perustuu Natoon. Euroarmeija on Nato-yhteensopiva. Rauhankäynnin (peace making) on käännetty rauhan palauttamiseksi, taisteluhelikopterit ovat saattohelikoptereita. "Suomessa valmistellaan vieraiden joukkojen tuloa maahamme, ja sitä varten tyhjennetään tiettyjä kasarmeja ja Nato-yhteensovitetaan lentokenttiä, satamia ja rautateitä!" "Satamiin ja lentokentille varastoidaan Natoyhteensopivia polttoaineita. On laadittu lista laivoista, jotka annetaan kriisitilanteessa Naton käyt-

töön." Tässä lyhyesti eurooppalainen kuva Naton kyljessä, ja USA:n vietävänä.

Suomessa jopa demareiden eduskuntaryhmän puheenjohtajan Antti Kalliomäen mielestä Natoon liittyminen ei olisi "maita ja mantuja mullistava kohtalonomainen ratkaisu" (eduskuntapuhe 18.12.01). Lipposen mielestä "olemme liittoutuneet liittyessämme EU:n jäseneksi".

"Suomessa Nato-jäsenyyttä perustellaan EU-jäsenyydellä. Siihen kuuluu Nato-jäsenyys." Seppänen tietoisesti yksinkertaistaa asioita, jotta linjat näkyisivät selvemmin. Päätökset ovat lopulta yksinkertaisia: Suomi on Naton jäsen tai ei. Suomalaiset vastustavat Nato-jäsenyyttä. Poliittista eliittiä se ei kiinnosta, kuin korkeintaan vaaleja ennen. Hallitusneuvotteluissa tehdään ohjelmaan reikiä, joiden kautta voidaan tehdä mitä halutaan. Enestamin mukaan 2004 on kuuma vaihe, kun hallitus ja eduskunta väentävät kättä turvallisuus- ja puolustuspoliittisesta selonteosta. Kansanäänestystä Natosta voi vaatia, mutta sekään ei ole helppoa aikaansaada. Siksi pitkällä Suomen vieni jo on. Eipä euroihin siirtymenkään paljon kohua aiheuttanut, vaikka 1996 syksystä oltiin jo oikeasti eurossa, vaikka setelit ja kolikot vielä "omia" olivat. Näin kertoi Niinistö ja piti sitä selvänä ja EU:hun ja rahaliittoon liittymisen luonnollisena seurauksena. Viiden vuoden päästä kerrotaan, että Nato-jäsenyyskin oli luonnollinen seuraus jne.

EU:n perustuslain valmistelu alkoi Laekenin kokouksessa. Tätä nimeä ei käytetty, ettei liittovaltiokehitys häiriinny. Liittovaltiota ajavia kutsutaan federalisteiksi. Heidi Hautalastakin on tullut federalisti. Hän tosin menetti asemansa vihreiden ryhmässä parlamentissa. Näin kuulemma käy pienten maiden mepeille yleensä. Jos pienten maiden mepit eivät ole suurimmille, europuolueille kuuluisia, niin he eivät saa tehtäviä eivätkä asemia.

Liittovaltio voi olla monenlainen. Joka tapauksessa se on isojen valtioiden valtaa pieniin. Kun kaikki 10 uutta valtiota tulevat mukaan jo 15 nykyisen lisäksi on Eurooppa jakautunut moneen erilaiseen ryhmittymään, mutta isot ovat isoja.

Puoluetukea ollaan kehittämässä. Ollaan tarjoamassa puoluetukea ns. europuolueille. Europuolueet käyttäisivät listavaalia. Listavaalissa puolue laittaa valittavat henkilöt järjestykseen, eli vaikka äänestetään henkilöitä niin äänten mukaan etukäteen nimetyt tulevat valituksi siinä järjestyksessä, kuinka monta paikkaa koko lista saa. Ja jos isojen maiden puolueet sanelevat nimet, niin pienten maiden edustus pienenee tai valitaan sopivat kellokkaat. Tämä on poliittisen eliitin viimeinen sipaus demokratialle. Jos näin on, niin olisi pakko kuulua, jos jo-

honkin "kovaan ytimeen" ja juosta milloin saksalaisten, englantilaisten tai ranskalaisten perässä kaikkia lipoen.

Liittovaltio tulee, jos sille saadaan perustuslaki. Tietenkin saadaan varmaan presidenttikin ja sopivat valtioelimet. Sen itsenäisyys USA:an päin on taatusti kiinni Natosta, eurolla riippumattomuutta ei synny. Euroopan Yhdysvallat tulee olemaan nyrkki kehitysmahin päin, tällainen tulevaisuuden kuva tulee mieleen johdannaisena Seppäsen kirjaa lukiessa. Seppänen on mielestäni hyvä kirjoittaja siksi, että tekstissä on armottomasti tietoa pakattuna pieneen tilaan. Toisaalta kaikkia ajatuksia ei ole viety loppuun, jolloin lukija saa keksimisen iloa.

Muita juttuja

Seppäsen kirja on tiivis ja luonteeltaan päiväkirjaosissa hajanainen. Hajanaisuus tarkoittaa, että on laaja kirjo aivan EU:n sisäisiä kummajaisuuksia kuten byrokraattisen valmistelun helmiä: esimerkiksi jos budjetista ei päästä sopuun käytetään edellisen vuoden budjettia. Toisaalta kirjassa on pohdintaa vasemmistolaisuudesta ja monesta muustakin asiasta.

Esimerkiksi puhetta on ydinturvallisuudesta ja ydinjätteen sijoittelusta. EU maat ovat hyväksyneet sopimuksen. "Vaikka olen EU:n liittovaltiokehitystä vastaan, joissakin asioissa pitää EU:n olla kansainvälinen osapuoli. Jos sillä on toimivaltaa, sen pitää toimia sen mukaan, ja jos sillä on toimivaltaa ydinturvallisuudessa, sen pitää olla mukana kansainvälisessä sopimuksessa", toteaa Seppänen. Ydinjätteestä todetaan, että jokaisella valtiolla on oikeus kieltää vieraassa valtiossa tuotetun ydinjätteen tuonti omalle alueelleen. Suomen ei siis tarvitse sijoittaa muiden jätteitä. Mutta kuinka kauan Suomi voi sanoa muita EU-maita "vieraiksi valtioiksi", jos EU on liittovaltio?

Toinen kohta, jossa Seppänen lipeää puhdasoppiselta EU-kriittiseltä, liittovaltionvastaiselta ja Natovastaiselta linjaltaan on pohdinta euroarmeijan ja Naton suhteesta USA:n suitsimiseen edes joltain osin. Seppänen kirjoittaa: "Kun on vaadittu myös amerikkalaisten ja Naton sotilaiden asettamista vastuuseen Jugoslavian pommitusten sotarikoksista, Haagin kansainvälinen sotarikostuomioistuin ei ota ilmiäntojoja käsiteltäväkseen. Kun on perusteltua syytä tutkia Afganistanin sotarikoksia ja niskalaukauksia, maailmasta ei löydy poliittista voimaa, joka saisi läpi ajatuksen sotarikostuomioistuimen perustamisesta niiden syyllisten tuomitsemiseen.

Jos USA tarvitsee poliittista tukea, siitä tulee kiltimpi kuin se muuten on. Kun sen piti saada Afganistanin pommituksille

YK:n lupa, se maksoi ensi töikseen jäsenmaksurästinsä. Jäsenmaksut ovat ruuvi, jota USA voi tarvittaessa kiristää YK:ssa.

"Tältä pohjalta sanon, että jos on tehtävä valinta Naton ja euroarmeijan välillä, olen mieluummin Naton kuin EU:n armeijan kannalla. Jos ollaan samassa sotilasliitossa USA:n kanssa, sitä voidaan yrittää saada kuuntelemaan muita. Ihmiskunnalle se on vaarallisimmillaan yksin."

"En tarkoita, että Suomen pitäisi mennä sisään "vaikuttamaan". Siellä ovat jo ne, joita USA kuuntelee. Meitä ei kuunnella Natossa eikä sen ulkopuolella. Meidän poikia tarvitaan vain rauhanpakottamistoiminnassa väistämättömästi syntyviin sankarivainajien tehtäviin, ei kuitenkaan kuolemaan oman maan puolesta vaan muiden ("arvojen") puolesta."

Seppänen on ollut ennen meppiuraa kansanedustajana ja sitä ennen 17 vuotta Ylen taloustoimittajana. Kirjasta löytyy siis juttuja myös Suomenkin talousasioista, vaikkapa kuka hyötyi ja kuinka paljon Sonerasotkuista. Toimittajataustastaan johtuen hän näkee myös median vaikenemisen ja Hesarin osuuden: "Helsingin Sanomat on EU:n liittovaltioimisen ja militarisoimisen asian ajaja... Sitä, että Helsingin Sanomat ei julkaise EU- ja Natomkriittisiä kirjoituksia, se kutsuu sananvapaudeksi, omaksi sananvapaudekseen. Vaikka se on yksityinen yritys eikä edusta julkista valtaa muuten kuin olemalla epävirallinen Lehti, se ylläpitää maassa sensuuria. Meillä on sensuurikin privatisoitu".

Media voi suunnata meidän mielenkiintomme, mihin haluaa. Suuntaamista on myös vaikeneminen. Seppänen jatkaa: "Muutkin tekevät samaa kuin Helsingin Sanomat eli vaikenivat. Ylen TV-uutiset ovat politiikan iltahartaus, jossa tosiuskovaiset todistavat, että valtakunnassa on kaikki hyvin. "Väärät" mielipiteet sensuroidaan pois näkymästä ja kuulumas-

ta, ja sen tekevät usein toimittajat, jotka petaavat itselleen uraa Suomen ulkoministeriön virallisella tiedotusosastolla". Seppänen muuten kertoo liikuttavasti, kuinka hänen 40 000 markkaa maksanut itsenäisyyspäivän Hesariin tarkoitettu ilmoituksensa "vahingossa" jäi pois 120 000 lehdestä eli lehden viimeisestä viidennestä painoksesta. Sehän tunnetusti menee Helsingin alueelle. Tilalla oli Aurinkomatkojen vastaavan kokoinen mainos. Sattuuhan niitä mokia? Rahallakaan ei välttämättä saa näkemystään julki – ainakaan pikkurahalla.

Seppänen Euroopan vinkkelistä katsoessaan kotosuomeen on aika pessimisti. Tai sitten kaukaa näkee paremmin. Hän kirjansa lopussa edellyttäisi, että 2003 eduskuntavaalit olisivat Natovaalit. Kun poliittinen eliitti ei sitä halua ja hän uskoo sen jo sitoutuneen EU:n kautta Natoon, niin Seppänen toteaa (28. 12. 01), ettei Natovaaleihin "taida olla yhtään uskottavaa puoluetta, joka olisi siihen valmis". Kun Seppänen syrjäytettiin Vasemmistoliiton varapuheenjohtajan paikalta puolueen viime edustajakokouksessa, niin hänen ei tarvitse enää olla puolueensa "uskollinen soturi". Se antaa vapautta kertoa poliittisesta eliitistä vapaammin. Seppänen ei ole kyllä enenkään kumarrellut kuvia, joten tuskin hän mitään menettää riippumattomuudellaan. Jos Karpon ohjelmat ovat "sosiaalipornoa" niin Seppänen loihii "poliittistapornoa" sisällyttäen mielenkiintoisia näkemyksiä tuhdin tietopakettin kera. Seppästä on helppo lukea, eikä hänen kanssaan tarvitse olla edes samaa mieltä.

Kirjan saa tilaamalla:

Matti Tohka, Mäkikatu 23, 33250 TRE tai sitten sähköpostilla: www.kaapeli.fi/seppanen, jossa se on myös sähköisessä muodossa.

Presidentti Tarja Halosen pukeutuminen Euran muinaispukuun itseinäisyyspäivän vastaanotolla oli näkyvästi esillä tiedotusvälineissä. Vuosi sitten hän otti näkyvästi osaa viikingeistä kertovan näyttelyn avajaisiin. Suomen muinaishistoria alkaa vähitellen herätä eloon pitkästä unohduksesta. Ruotsin vallan alkuaikoina sepitetyt legendat Suomeen tehdyistä ristiretkistä, ovat edelleen monelle historian totuuskasia, vaikka on jo selvitetty, että ne olivat tuon ajan poliittisen propagandan tuotosta. Suomen keskiajan historiantutkimuksessa onkin kulu-massa uudelleen arvioinnin kausi.

Kainuun kuninkaista. Venäjän keisarinna Katariina Suuren muistiinpanoissa Venäjän historiasta kerrotaan Venäjän perustajan Rurikin olleen alkuaan suomalaisen kuninkaan pojan. Venäjän alkua käsitetään kuitenkin ruotsalaisten varjagien ansioksi. Jo vanhastaan on epäilty suomalaisten antaneen varjageille eli ruotseille nimityksen rus, mikä siis myöhemmin tarkoitti myös ryssää.

On vähemmän tunnettua, että useissa eri lähteissä Suomi mainitaan vanhana kuningaskuntana. Suomen suurin hiidenkiuas sijaitsee Eurajoen varrella Kiukaisissa ja se tunnetaan "Panelian kuninkaanhautana".

tionhoitajan Birger jaarlin joukon maihinnousu, jonka seurauksena Suomesta tuli Ruotsin itämaakunta. Taustalla Birger jaarlin toimille oli Suomeen syntynyt valtapoliittinen tyhjiö.

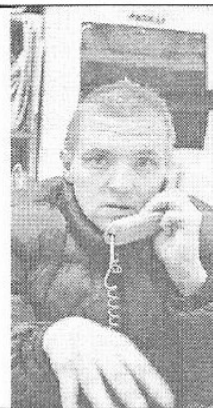
Suomen metsät olivat rautakaudella ja varha skeskiajalla tärkeitä turkismetsästyksen alueita. Pirkkalaisien eränkävintäoikeus oli tarkasti määritelty vielä pitkään Ruotsin vallan aikana. Suomen asema viikinkiajan idäntien alkupäässä ja etenkin kallisarvoisten turkisten, kuten soopelin eli kiiltonäädän eli nokinäädän (mistä muuten nimi nokia), lähdealueena merkitsee täysin yksiselitteisesti, että varsinaisia viikinkien idäntien kuljijoita eivät olleet vain ruotsalaiset ja norjalaiset, vaan kauppamatkoilla kävivät yhtäläillä suomalaiset ja erityisesti hämäläiset. Selitys on yksinkertainen - sama kielisukulaisuus Etelä-Venäjälle ja Mustalle merelle johtavan tärkeän vesireitin asukkaiden kanssa helpotti huomattavasti keskinäistä kanssakäymistä.

Itäroomalaisesta Bysantista eli Konstantinopolista kulkeutui Mustaan mereen laskevan Volgan kautta vahvoja kreikkalaisperäisiä vaikutteita myös Suomeen. Kaupparetkiä tehtiin myös kauemmaksikin. Suomen kieleen kulkeutuivat kreikkalaisperäiset sanat pappi ja risti juuri itäistä tietä. Itäisen Välimeren yhteys löytyy erityisesti vanhasta suomalaisesta mytologiasta. Vaikka varsinaisesta pakanuuden aikaisesta jumalfloorasta on tallentunut vain pääasiassa Mikael Acrigolan aikaisia epämääräisiä mainintoja, on suomalainen kertomus kuitenkin täynnä vaikutteita kreikkalaisesta mytologiasta. Itse Ukko ylijumala vastaa skandinaavisista Thoria, mutta myös yhtäläillä kreikkalaisten Zeusta.

Tuonelan joki vastaa kuvaukseltaan kreikkalaisten Manalan Styksivirtaa, joka taas on vain suora laina egyptiläisestä mytologiasta ja joka merkitsee alunperin Niiliä. Runolla Lemminkäisen äidistä, joka Tuonelan virralla herättää henkiin sinne kapaleina päätyneen poikansa, on olemassa vielä vaikuttavampi esikuva egyptiläisessä teologiassa. Osiris, joka sittemmin edusti elämän kiertokulkua ja kuolemattomuutta Manalan hallitsijana, joutui veljensä Sethin surmaamaksi. Paha veli paloitteli ruu-

EURAN KUNINGATAR JA KULTAINEN SAMPO

Oiva Varjos:

Suomalaisten osallistuminen viikinkiretkiin on viime vuosina tullut esille, paljolti viikingeistä kertovien Amerikan näyttelyiden ansioista. Suomalainen kertomus sisältää niin paljon meriaiheisia vaikutteita, että tämä yhteys tulee sitäkin kautta toteennäytetyksi. Varsinaisen kirjallisen aineiston puuttumisen takia tai tuhouduttua on Suomen muinaishistoriasta tallentunut vain heijastuksia ja jälkiä, usein puhtaasti myyttisissä islantilaisissa saagoissa ja venäläisissä kronikoissa. Viime vuosien arkeologiset kaivaukset etenkin Länsi-Uudellamaalla, missä Karjaan ympäristöstä etsitään kadonnutta viikinkiaikaista Tunan kaupunkia, ovat tuoneet esille kouriin tuntuva todistusaineistoa Skandinavian kulttuurillisesta yhteenkuuluvuudesta.

Orkneyinga-saagan johdannossa kerrotaan Suomen ja Kainuun kuninkaista ja siitä, kuinka nämä ovat aikoinaan valloittaneet Norjan, joka on saanut nimensä Suomen kuninkaan pojasta Norrista. Kertomuksen mukaan sekä Norjan kuninkaat että Orkney-saarten jaarlit, Normandian herttuat ja sitä kautta Englannin kuninkaat polveutuvat kaikki Suomen ja

Vanhastaan on rannikon hiidenkiukaista tehty paljon hautalöytöjä, kun näitä kiviröykkiöitä on tutkittu ja avattu. Panelian jättimäisen hiidenkiukaan yli tuhatvuotinen tuntematon vainaja on kuitenkin saanut maata rauhassa, koska hautaröykkiö on tarkoituksella jätetty koskemattomaksi, ehkäpä kunnioituksesta sen kokoa kohtaan. Eurajoen alueelta on tehty Suomen rikkaimpiin kuuluvia rautakautisia hautalöytöjä, joihin myös Halosen puvulle mallin antanut pukukin kuului. Panelian kuninkaanhautaan haudatulla mahtimiehellä oli myös puoliso, joka olikin sitten varsinaisen vallasnainen tai peräti Euran kuningatar.

Eurajoelta pääsi vesireittiä myöten Säkylän Pyhäjärvelle ja sitä kautta Hämeen eräalueille ja hävinneeseen Vanajan kaupunkiin. Pohjoisempi ja tärkeämpi yhteys Hämeeseen kulki Kokemäenjoen reittiä. Kokemäenjoen laakso olikin Satakunnan keskus ja hämäläisten tärkeä satama, jossa sijaitsi jo ammuin hävinnyt Teljän kaupunki ja kauppapaikka. Ikivanhan Kokemäenkartanon yhteydessä sijaitsi kaksikin vanhaa linnarakennusta ja juuri Kokemäelle tapahtui Ruotsin val-

miin ja viskasi kappaleet Niiliin, josta Osiriksen sisar ja puoliso Isis keräsi tämän kappaleista kokoon ja sai heittää henkiin.

Lönnrotin ajoista lähtien on suomalaisten kielentutkijoiden ja kansantieteilijöiden mieli askarruttanut Sammon arvoitus. E.N. Setälä tuli aikoinaan luonnonmyyttiselityksessään siihen romantisoituun tulokseen, että Sampo oli kirjokantta eli taivasta kannattavan patsaan päässä oleva Pohjantähti eli Pohjolan neito, joka oli Ilman jumalalle eli Ilmarisellekin saavuttamaton. K. Krohn päätyi tutkimuksissaan siihen, että Sampo oli jumalankuva, jonka suomalaiset merirosivot ryöstivät Gotlannista, joten taustalla olisi ollut historiallinen tapahtuma. Kalevalan Sampo-runossa kerrotaan, että tämä onnenkalu toimi raha-, jauho- ja suolamyllynä. Paa-vo Haavikko yritti selittää Sammon rahamyllynä eli rahanleimasimena, kun Suomesta on löytynyt joitakin väärennettyjä bysanttilaisia rahoja.

Lönnrotin kokoama Kalevala ei kuitenkaan ole alkujaan ollut kokonainen eepinen teos, vaan Lönnrotin eri runoista yhdistelemä ja osin myös itse runoilema. Kalevalan tutkimusta on alusta alkaen harjoitettu juuri tärkeimpien suomalaisuusmiesten keskuudessa. Näistä myyttisistä runoista oli enemmänkin tarkoitus löytää vahva suomalainen identiteetti ja alkukoti. Omalla kielellä sepitetty kertomarusous oli yhtälailla tärkeää myös suomen kielen merkityksen ja kehittymisen kannalta. Silloin ei suoraisten lainojen etsiminen tullut kysymykseenkään. Kalevalaiseen Sampo-runouteen on kuitenkin sekoittunut ainakin yksi tunnettu historiallinen tapahtuma ja mahdollisesti myös vanhempi kreikkalaisperäinen tarunomainen ryöstöretki.

Martti Haavio on kuvannut Bjarmien maan eli Perman eli Vienan meren rantamaiden elämää ja kukoistuskautta. Se yhtyy ajallisesti viikinki-aikaan. Norjalaiset pohjankävijät tekivät useita kaupp- ja ryöstöretkiä vuosien 875 ja 1222 välillä Vienan joen suulle, mistä pääsi vesireittejä pitkin Volgalle. Vienan ranta oli myös tärkeä Jäämerenkaupan keskus. Kuuluisin näistä retkistä oli Ruijan käskynhaltijan Tore Hundin vuonna 1026 tekemä. Retkeläiset onnistuivat

yllätyksellä ryöstämään bjarmien pyhätön eli tempelaitauksen ja kalmiston. Suuren ryöstösaaliin joukossa oli bjarmien jumalankuva - Jomali, joka bjarmien takaa-ajon aiheuttamassa kiireessä paluumatkalla hukui meren aaltoihin. On todennäköistä, että Vienan runonlaulajien kylissä oli säilynyt muisto tästä paikallisesti varmaankin huomattavasta tapahtumasta.

Kreikkalaisessa tarustossa Iason teki retken Kolkhis-maahan noutaakseen sieltä kultaisen oinaan taljan. Mukaan lähtivät Argo-laivalla myös Kreikan kuuluisimmat tarusankarit eli argonautit. Iasonin pyydettyä Kholkhiin kuninkaalta kultaista taljaa, tämä suostui ehdolla, että Iason valjastaa kaksi tultapurskuvaa härkää, kyntää niillä Areen pellon, kylvää vakoihin lohikäärmeen hampaita ja kukistaa näistä versovat soturit. Iason suoritti tämän ansiotyön kuninkaantytären, Medeian, avulla. Kun kuningas Aietes yhä kieltäytyi täyttämästä Iason-

in pyyntöä, niin tämä ryösti kultaisen taljan. Medeia nukutti taiallaan taljaa vartioivan lohikäärmeen, minkä jälkeen argonautit lähtivät Medeia mukanaan pakoon ja pelastuivat Aieteen takaa-ajosta huolimatta.

Argonauttien retken ja Kalevalan Sampo-runolla on kiistaton yhteys, kun ottaa huomioon kreikkalaisperäisten myyttien leviämisen pitkin Volgan kauppareittiä. Sammon tarinassa Ilmarinen tavoittelee Pohjolan neitoa ja joutuu tämän saadakseen suorittamaan erilaisia ansiotöitä. Lopulta tapahtumia hallitsevat merimatka ja Ilmarisen takoman Sammon ryöstö. Siinä missä Sampo jauhoi Pohjolle rikkautta kivimäkeen lukittuna, niin Iasonin kultavillainen oinaan talja puolestaan hankki vaurautta Kholkhis-maalle. Täällä Mustan meren itärannikolla rasvaista lampaanvillaista taljaa käytettiin jo ammoisina aikoina kullanhuhdonnassa keräämään pienimmätkin kultahiput talteen. ■

Kuvan paita vakiovarustein

Rail Kahvio prosily presents!!!!!!!!!!!!

7 Euros only

ORIGINAL PASILA OSASTO PAITA

Sticnaful is what matters!

Commercial announcement

POSTILIITON PASILAN
OSASTO
PL 25
00231 HELSINKI

PMM
sopimus
00530/609

LÄHETÄ TIEDOTTÄLLÄ LOMAKKEELLA

OSOITTEENMUUTOSILMOITUS
UUSI OSOITTEENI ON:

ILMOITUS JÄSENREKISTERIIN
ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI
JÄSENMAKSUN KESKEYTYKSESTÄ
NIMI:

OSOITE:

SIIRRYN ELÄKKEELLE
_____ ALKAEN
JÄSENMAKSUN KESKEYTYSAIKA
_____

KESKEYTYKSEN SYY X
__ VANHEMPAINLOMA /ÄITIYSLOMA
__ ASEVELVOLLISUUS
__ SIVIILIPALVELU
__ OPISKELU
__ MÄÄRÄAIKAINEN TYÖKYVYTTÖMYYSELÄKE
__ VUOROTTELUVAPAA
__ TYÖTTÖMYYS
__ HOITOVAPAA
__ PITKÄ SAIRASLOMA
__ MUU SYY
__ EN OLE POSTILIITON PASILAN OSASTON JÄSEN

PÄIVÄYS JA ALLEKIRJOITUS

Kun jäsentiedoissasi tapahtuu muutoksia, muista ilmoittaa niistä Postiliiton toimistoon ja / tai osaston jäsenihteerille. Jokaisessa Postimies-lehdessä on toiseksi viimeisellä sivulla ilmoituslomake, jolla helpoimmin pystyt kertomaan edellä mainituista muutoksista. Samantapainen lomake löytyy Pasillin takasivulta. Käytä niitä! Säännösten mukaan sairasloman palkallinen jakso on pisimmillään kolme kuukautta, joten pitkien sairaslomien tai muiden pitkien lomien osalta jäsenmaksukin keskeytyy ja siitä pitää ehdottomasti ilmoittaa. Kun työnantajasi tai ammattiosastosi muuttuu, muista täyttää uusi jäsenmaksun perintävaltakirja. Tilinauhasta on hyvä seurata, että jäsenmaksut ovat oikein ja ajallaan peritty. Tämä on erityisen tärkeää työpaikan vaihdoksen yhteydessä ja pitkäaikaisten poissaolojen jälkeen (arnejä, äitiysloma, vuorotteluvapaa ym.). Jos joudut välillä työttömäksi ja työsuhdettasi jatketaan uudelleen on parasta täyttää jäsenmaksuvaltakirja palatessasi! Ikävin mahdollinen seuraus on, että työttömyyskorvaukset jäävät saamatta puuttuvien jäsenmaksujen takia.

JÄSENSIHTTEERI SEIJA HAGMAN
020 451 7307

Kort svensk resumé

I sin ledare "Varifrån kommer vi? Vilka är vi? Vart är vi på väg?" behandlar Kari Pihlaviita tidningen Pasillis roll, uppgifter och drar riktlinjer för framtiden. På sid. 4 finns huvudförtroendeman Hannu Sojakkas korta översikt över läget i världen, Finland, på Posten och i Böle. Eija Heikkilä - nyss vald ny arbetarskyddsfullmäktig - skriver på sid. 5 om ork på jobb, om rehabilitering och om annat som hänför sig till hennes kompetensområde. Lasse Nevalainen dryftar Finlands självständighet efter EU-anslutningen. Förtroendeman Pasi Poussu uppmanar till nolltolerans för arbetsolycksfall och på sid. 8 skriver han kort om gemenskapets kraft. Förtroendeman Toivo Saksala funderar på betydelsen sparåtgärder på sin arbetsplats och förtroendeman Hannu Penttinen uppmanar arbetstagarna till viss egoism under följande avtalsförhandlingar. Arbetarskyddsfullmäktig Jouni Kaiponen (sid. 8), vice huvudförtroendeman Juha Öhman (sid. 9) ger goda råd för vårens prestationsdiskussioner mellan chefer och anställda.

Teuvo Pykönen har skrivit en omfattande artikel (sid. 10-12) om de arbetsbegränsandens ställning och kräver att deras existens godtas som ett faktum som bör beaktas också då arbetsplatserna planer sina resultatmål. Kari Pih-

laviita fortsätter diskussionen om pensioner och ger svar på tal åt Timo Bomb. På sid. 14 berättar Mikko Poutanen om hur det känns att återvända till produktionen.

På sid. 15 publiceras igen Kaj Backmans skrift Puistonpenkki (Bänk i Parken), som berättar om Rikens liv. Skribenten har honorerats med Talikko (grepen), priset för Dålig Litteratur år 2001. Invid texten finns, som vanligt, en varning om de negativa mentala följderna som läsandet eventuellt – och högst sannolikt – kan förorsaka. Historien har emellertid en happy end.

Teuvo Pykönen refererar kort, i stil med Det Bästa, EU-parlamentariker Esko Seppänens färskaste bok "Hei, meitä natotetaan" (Hej, vi är på väg mot Nato), sid. 16-17. Det lönar sig trots allt att läsa boken.

Till slut behandlar Oiva Varjos i sitt inlägg Finlands medeltida historia och kommer fram med det betydelsefulla faktum, att de norska och engelska konungarnas förfäder är ättlingar till kungarna av Finland och Kajanaland. Där har italienarna något att tugga på, utöver Parma-skinkan. De har ju bara lyckats generera en finsk premiärminister. Vid sidan om grundade finnarna också det Ryska riket.

För illustrationerna svarar som vanligt Jarmo Somermäki och HIPA.

J.Kaskimies